XXXIII. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. DECEMBER 8.

Ludas Matyi

MENYASSZONYTÁNC

— Még egy kicsit tarts ki, Marikám, már csak ötezer forint hiányzik a Zsigulihoz!

KEDVES LUDAS!

AZ ÜLLŐI ÚTI AUTÓBUSZOK

A *Játsszunk egy gondolattal* (Ludas, 46. sz.) című cikk minden sorával egyetértek, de hozzáfűzni valóm is van. Tűrhetetlen, hogy a BKV vezetői fütyülnek az utazóközönség véleményére. A televízióban, a Magyarország című lapban, s most a IX. kerületi ankéton is bebizonyosodott, hogy az íróasztal mellett készített

tervek ellen gyakorlatilag nincs apelláta. Ha a BKV illetékesei néha utaznának reggel vagy délutáni csúcsforgalomban, megtudhatnák, hogy *az utazási idő nem rövidült, hanem hosszabbodott.* Mert villamosról vagy autóbuszról (amelyek ritkábban járnak, mint azelőtt) leszállás, gyaloglás a Nagyvárad téren, lépcsőn le, újból mozgólépcsőn fel és további gyaloglás a felszínen, mindez hosszabb és kényelmetlenebb, mint volt azelőtt a Belvárosig vezető egyenes út. Érthetetlen, hogy a József Attila-lakótelepről miért jár a piros 81-es busz csak a metróig és miért nem járhat a Madách térig, mint azelőtt?

Értjük, hogy *a jövő közlekedését*, az autó biztonságos és gyors menetét készítik elő, de *a mai* beteg, a mozgólépcsőtől félő, szédülő, vagy a metróvonal sötétségét nem bíró embernek is kell közlekednie.

Hej, régi szép idők, amikor a 81-es busszal — nem is szólva a 39-esről — egy felszállással Pesten mindenhová el lehetett jutni, vagy a 63-as, 42-es villamossal Pestről a Déli vagy a Kelenföldi pályaudvarra jutottunk, átszállás nélkül (bőröndökkel). Kérjük az Üllői úti autóbuszok visszaállítását!

Füredi Endre
1098 Bp., Kosárka sétány 1.

DRÁGA AZ ÁTÍRÁS

Szerettem volna egy ismerősömmel lakást cserélni. Mindkettőnk számára előnyös lett volna, mert most 55—60 percet utazunk munkahelyünkre és vissza, és mindketten ezt takarítottuk volna meg. Tervünk azon hiúsult meg, hogy nincs rá pénzünk: a két lakás után fizetendő átírás ugyanis csaknem egy Zsiguli ára. A cserével egyikünk sem óhajtott üzletelni, csak több szabad időhöz akartunk jutni, akkor miért állapítanak meg ilyen nagy illetékeket és adókat?

Takács Zoltán
1148 Bp., Mogyoródi u. 59.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

CSODASZER

Levélváltás a csodaszerről (Ludas, 42. sz.) című cikkük kiegészítéseként közöljük: szerződést kötöttünk a Licencia Vállalattal, hogy a Bánfi-féle hajszeszt 1978. március 31-ig előjoggal kísérletként felhasználhatjuk. Vállalatunk az első szériát legyártotta, azt klinikai vizsgálatra átadta, s a Licencia Vállalattal majd a vizsgálatok eredményének birtokában kötünk szerződést a gyártás megkezdésére.

Olvashatatlan aláírások
Herbária Országos Gyógynövényforgalmi Közös Vállalat

A JÁRDÁN NŐTT BETONOSZLOP

Fenti című cikkükre (Ludas, 44. sz.) válaszolva közöljük: útkarbantartó vállalatunknál már korábban elrendeltük a Korong u. és Lumumba u. sarkán levő balesetveszélyes betontömb eltávolítását, erre eddig karbantartási kapacitás hiánya miatt nem került sor, a kivitelező vállalatot most megsürgettük, a javítást év végéig remélhetőleg elvégzik.

Tokaji Tibor
XIV. ker. Tanács V. B. Terv- és Beruházási Osztály

POLITIKUSAN

Olvastam a beszámolót arról, hogy megalakult a közlekedéspolitikai szakosztály. Hogy hol, az majdnem mindegy. Sok helyütt elképzelhető. Mármint az, hogy nem egyszerűen a közlekedési szakosztály alakul meg. Hanem a közlekedéspolitikai. Miként az ifjúsági szakosztály sem, a sport sem, a művelődési sem. Hanem az ifjúságpolitikai, a sportpolitikai, a művelődéspolitikai.

S hogy miért? Miért ilyen komolyan, súlyosan? A legtöbb esetben csak tekintélyvadászatból, nem másért. Úgy gondolják: mit szólnának az emberek, ha nekik csak egy sütés-főzési vagy horgászati szakosztályuk lenne? Komolyan vennék azt? Hátha csak akkor vágódnának haptákba, ha sütés-főzéspolitikainak, meg horgászpolitikainak neveznék el ama szakosztályokat?!

Igen, mindez tekintélyi — mondhatnám így is, stílszerűen: tekintélypolitikai okokból történik. Holott az elnevezésnél fontosabb, hogy mi a tartalma annak, amit éppen elneveztünk. A tartalmat pedig csak ideig-óráig lehet elködösíteni — elnevezéspolitikával.

(bt)

A SORBAÁLLÁS NEM ÜDÍT

Két hónapja tűnt fel először a körút és a Dohány utca sarkán levő KÖZÉRT-boltban: ha valaki a helyszínen akarja vásárolt üdítőt meginni, a pénztáros nem nyitja ki az üveget és vissza sem veszi. Az egyszer már sorba állt vevő az üdítő elfogyasztása után visszamehet, s a legzsúfoltabb kenyerespultnál még egyszer sorba állhat, hogy blokkot kapjon az 1, azaz egy db visszaváltott üvegről. Majd harmadszori sorállás következik, ezúttal ismét a pénztárnál, ahol visszakapja a pénzt azért az üvegért, amelyet ki se vitt az üzletből. Gondoltam, mégse lesz falra hányt borsó, ha ezt felpanaszolom. Megtettem. Lett is eredménye. Azóta a Belvárosi KÖZÉRT-vállalat jó néhány további boltjában is bevezették ezt a háromszori sorbaállási rendet.

Amúgy is túl sok üdítő fogy az országban, és túl kevés alkohol — vagy nem? Így legalább majd elveszik a mértéktelen, kefekötő módjára vedelő üdítőisták kedvét a frissítőivástól. Mert ki az a birkatürelmű egyén, aki egy korty üdítőért háromszor fog sorba állni?

(szatmári)

KIHALT BOLT

A Déli pályaudvar metróbejárata előtti „forintos" ajándékboltot egyik napról a másikra „devizás" souvenirüzletté alakították át. Itt most már csak konvertibilis valutáért lehet vásárolni. Az árukínálat ugyan nem sokat változott, csak éppen az üzlet tátong azóta üresen. Metrón járok, ott szállok ki, naponta nézegetem: amióta devizásították a boltot, abban vásárlót még sosem láttam. Nem csoda: a nyugati turisták java része autóval vagy társas gépkocsival érkezik, a Déli pályaudvar utasforgalmának túlnyomó többsége hazai és a baráti szocialista országokból érkező, konvertibilis valutával nem rendelkező turista. Vajon ki ötlötte ki ezt az ésszerűtlen boltátszervezést?

Dr. Hantos László
1123 Bp., Kékgolyó u. 26.

Ki mit keres?

...Minikalor olajkályhát, újat vagy használtat szeretnék találni, mert eddig eredménytelenül jártam az üzleteket.

Nagy Terézia
1188 Pestimre, Bocskay u. 26/a.

...régi típusú NDK hőfokszabályozó vasalóm bakelit felső része eltört, BR27—C TGL 8988 a vasaló típusa, az üzletekben egyelőre csak az újabb típusokhoz lehet alkatrészt kapni, hátha valahol, valakinek van még felesleges alkatrésze az én régi típusú vasalómhoz is?

Bornyász Bálintné
1089 Bp., Bíró Lajos u. 44.

MOTORCSERE NÉLKÜL IS

Elromlott kávédarálómat júliusban bevittem a Gelka kunszentmártoni fiókjába. 2-3 hét múlva érte mentem. Azt mondták: a darálónak rossz, javíthatatlan a motorja, a probléma csak motorcserével oldható meg, ez kb. 200—220 forintba kerülne. Ehelyett vásároltam egy új kávédarálót, 258 forintért. A régi, állítólagos „javíthatatlan" kávédarálómat odaadtam azonban egy barkácsolni szerető munkatársamnak, aki azt motorcsere nélkül, négy apró vezeték forrasztása után, félórai munkával összerakta. A gép azóta is működik. A Gelka miért nem tudta ugyanezt elvégezni nekem?

Pakay Imre
5474 Tiszasas, Dózsa Gy. u. 11.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hiszel az álmokban?

— Már nem.

— Miért?

— Mert álmaim asszonyát vettem el feleségül.

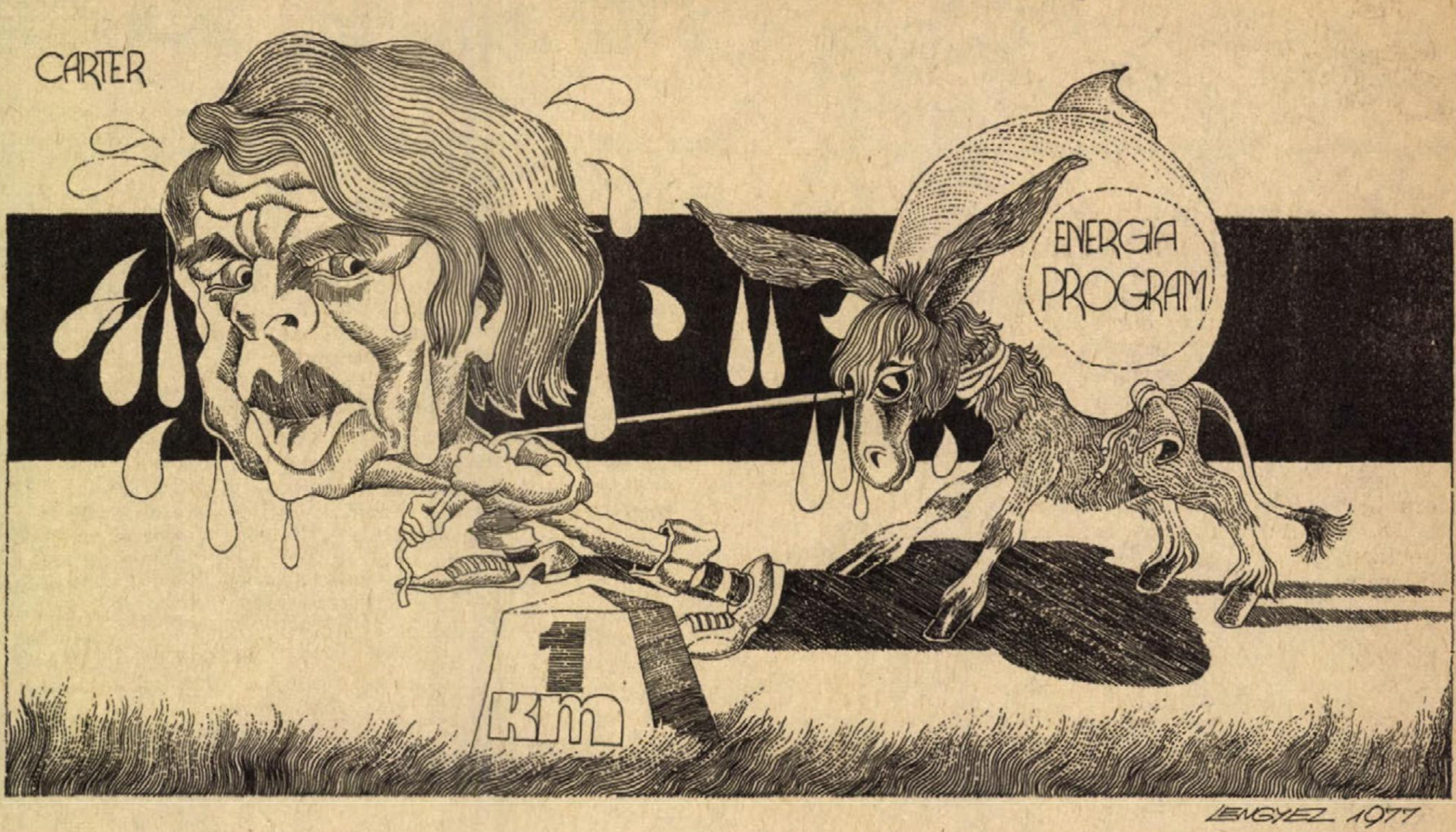
*

A tanító megkérdi Tamáskától:

— Ha a nagybácsid lelőtt egy nyulat, másnap kettőt, akkor összesen hány nyúl volt?

— Akkor? Ahogyan a nagybácsimat ismerem, akkor hat nyulat, két rókát és négy őzikét lőtt...

EGY ÉVVEL A VÁLASZTÁSOK UTÁN

Ki néz meg engem?

A moziból egyenest a filmgyárba rohantam. A kapu előtt már hosszú sor állt. Megviselt férfiak, elgyötört asszonyok. Mindenkinek habzott a szája, szóval ők is azért jöttek.

— Magyarázatot követelek! — csikorogtam az agg portás fülébe.

— Persze, persze — rezzent össze. — Az Ady-film. Hát, kérem, egyelőre itt van három teniszlabda, szíveskedjék a Dühöngők Konyhájára fáradni, ott márkás porcelánokra dobálhat célba.

— Nem értem — döbbentem meg. — Mi ez?

— Újítás — mondta a porta véne. — A Sámán óta nagyon bevált. Az ügyfél a Dühöngők Konyháján levezeti a haragját és talán nem vet tüzes üszköt a házunk tetejére.

— Kérem, én újságíró vagyok.

A portai agg összerezzent, majd visszavonult előre elkészített védelmi vonalai közé és sündisznóállást vett fel.

— Az más, kérem. Akkor szíveskedjék felmenni a Kimagyarázkodóba.

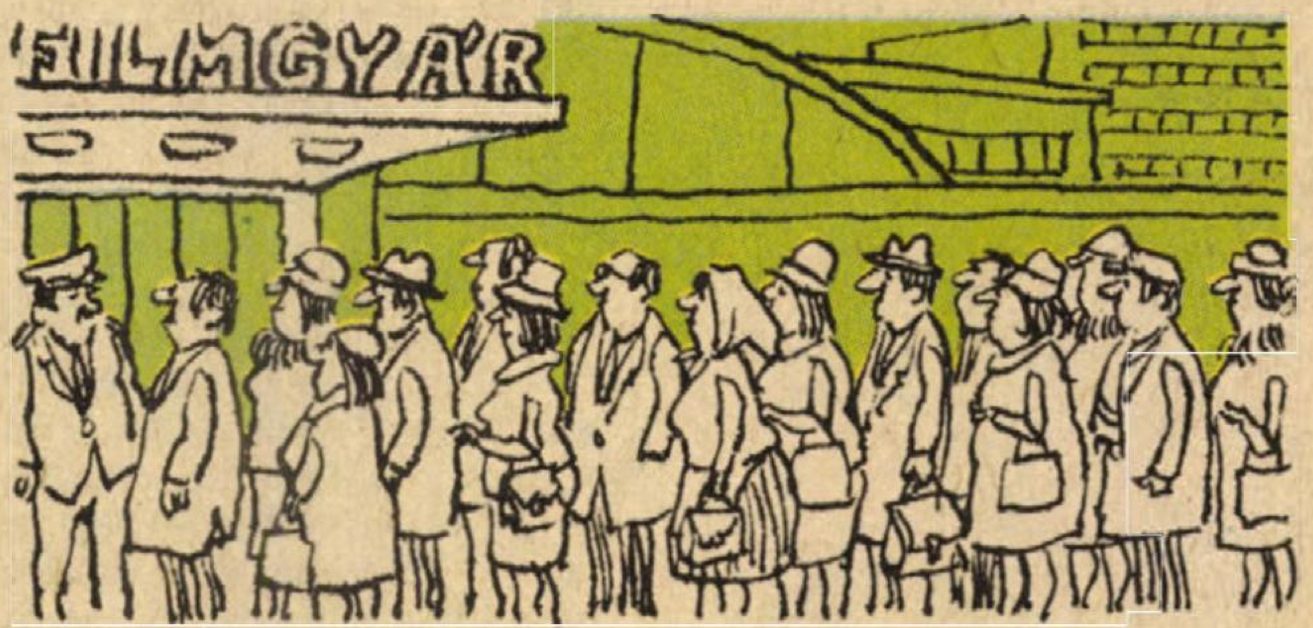
Rémült arcú művészipari tisztviselő fogadott a Kimagyarázkodóban, a szemei percenként beestek. Ahogy megpillantott, lecsapta a sisakrostélyát, és panaszosan éneklő hangon rákezdte, mint a siratóasszonyok.

— Azért nincs igaza, kérem. Nem is olyan rossz az az Ady-film.

— Egy pillanat! Maguk bemutatnak egy filmet, amelyben a főszereplő fel sem bukkan. A filmnek ezt a címet adják: „Ki látott engem?" Az egész város röhög és azt mondja: senki a világon. Gratulálok, maguk aztán megünnepelték ezt a jubileumot.

A sisak felháborodott cincogásokat hallatott.

— Demagógia! Hasbeszéd! Igaz, hogy a főhőst nem látjuk, de beszélünk róla. Hát éppen ettől forrón nemzeti és tősgyökösen magyar a mi filmünk. Tudja, mennyivel árnyaltabban jellemezhetünk valakit, ha a háta mögött kibeszéljük, mintha gorombán és direkt módon a szeme közé nézünk? Ott vannak a varrólányok, kérem. Varrólányok jönnek, varrólányok mennek, varrólányok felvonulnak, varrólányok lábfürdőznek és közben furt csak Róla beszélnek. Az ön figyelmét persze az ügy mélységes szimbolikája is elkerülte. Hogy ezek a varrólányok a párkákat jelképezik. Klothót, aki fonja, Lakhesist, aki szövi és Atropost, aki elvágja a végzet fonalát.

— Ember, hiszen a párkák csak hárman voltak. Maguknál meg száz és száz varrólány áztatja a testét a tóban.

— Tessék, már az is baj, ha nagyvonalúak vagyunk. Hogy az egy főre eső párkák terén már a fejlett kapitalista filmgyártás mutatóit is túlhaladtuk. Szegény pitiáner Antonioni! Szerencsétlen csóró Ponti! Idehallgasson, ha mi, teszem azt, filmre vinnénk az Újtestamentumot, mit gondol, hány apostolt mozgatnánk? Tizenkettőt? Nevetséges! Százhúszat? Dehogy! Minimálisan ezerkétszázat.

Valami belém nyilallt, pokoli sejtelem kezdett csikarni.

— Úristen, folytatni is akarják?

— Világos. Kész terveink vannak. Ide hallgasson, legközelebb az egyik nagygondolkodónknak állítunk örök emléket. Egy lépéssel megint tovább visszük az absztrakciót. Képzelje el ezt a tablót: háromezerötszáz varrólány beül egy nagy terembe és két óra hosszat kifejezéstelen arccal mered maga elé. A gondolkodóról már nem is beszélünk.

— Már... már nem is beszélnek?

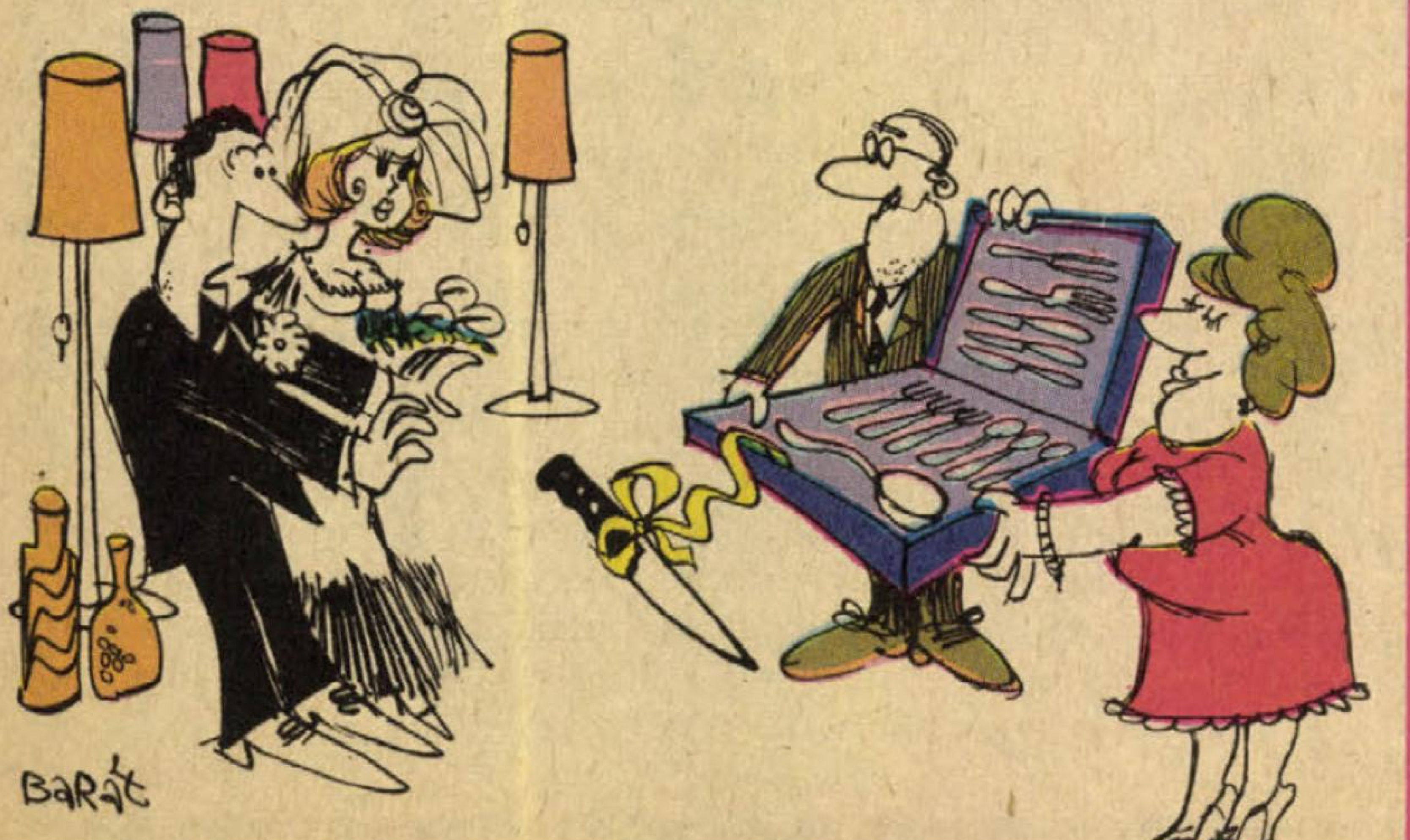
— Nem. Csak gondolunk rá. Na? Orson Welles felcsavarodik a fára ijedtében. Ingmar Bergman hepatitist kap az irigységtől. És ez még mindig semmi. Mert utána egy élő klasszikusunkat visszük filmre. Ez lesz a csúcspont. Rá már nem is gondolunk. Huszonnégyezerhatszáz varrólány végzi majd a filmen rendes napi teendőjét. Fazont szabnak, bélést endliznek, hólt vasalnak, gyesre mennek... Na?

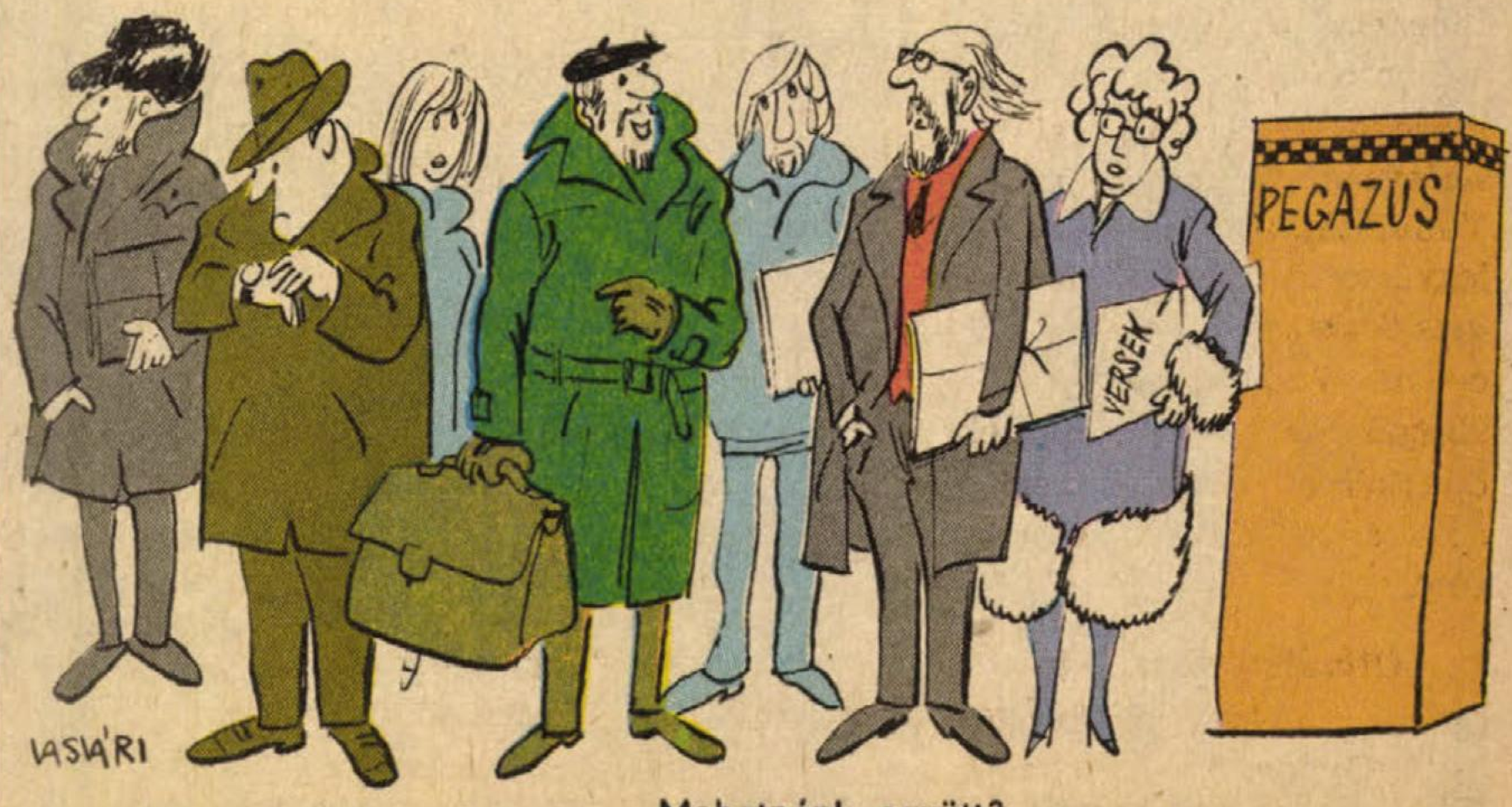
— Fantasztikus! És mi köze ennek a filmnek az élő klasszikusunkhoz?

— Ostoba kérdés. Hát ő lesz az, aki megnézi.

Peterdi Pál

NÁSZAJÁNDÉK

– Mehetnénk együtt?

TÁJÉKOZOTT GYEREKEK

– Ne állj vele szóba, ez biztos amolyan cukrosbácsi...

ÁBRÁND ÉS MEGVALÓSULÁS

Levélváltás az italboltok rejtélyeiről

Kedves Szerkesztő úr!

A XIX. kerületben, ahol lakom, a Vörös Hadsereg útján, a Villanytelep és az Árpád utca között, egy villamosmegállón belül négy italbolt is van. Feltűnt, hogy egyik sincs zárva soha se betegség, se leltározás, vagy akár tatarozás miatt, de még létszámhiány miatt sem.

Ezzel szemben Közért van ugyan kettő (fűszer és zöldség is), de ha egyik bezár valamelyik fent említett oknál fogva, úgy is marad hosszú ideig. A két megállón belül háztartási bolt is van, de igen gyakran zárva van szabadságolás, leltározás, esetleg más ok miatt. Megkockáztatom a kérdést: Talponállókban nincs szabadságolás? Nem hiányzik senki sem betegség miatt? Nincs munkaerőhiány? Leltározás? Tatarozásnál netán célprémium van? Összegezem a kérdésem: mi a rejtély titka?

Kedves Olvasónk!

Leveléből arra következtetek, hogy éjjel aligha járja az utcákat, tehát nem figyelte meg, hogy miért nincsenek zárva az italboltok. Egyszer, az önéhez hasonló levél alapján, utánajártam, hogy a maszek zöldséges bolt miért *nincs* sohasem zárva festés, tatarozás miatt, illetve, hogy miért van hetekig zárva az állami zöldség- és gyümölcsüzlet, amikor tatarozzák? Arra az egyszerű eredményre jutottam, hogy a maszek zöldséges egyetlen éjszaka kimeszeli a helyiséget, felsúrolja a padlót, lemossa a pultot, azaz „Köjál-képessé" teszi az üzletét. Ehhez felvesz néhány hozzáértő szakmunkást, akik az üzemi fejrant (némi pihenés és vacsora) után elkezdik, és rohammunkában elvégzik a tatarozást. Olyan sokat nem tud fizetni a gyors éjszakai munkáért, hogy a másnapi és az azt követő megnövekedett forgalomból be ne hozná az éjszakai tatarozás költségeit. Hetekig élvezi ezt az előnyt, mert az állami üzlet hosszú ideig tataroz és a vevői ezalatt a maszekra szorulnak, még ha ott drágábban is vásárolhatnak.

Az italboltoknál is hasonló a helyzet, azzal a különbséggel, hogy akár van a közelben konkurrencia, akár nincs, a gebines és az ő lelkes dolgozói, egy-két felszolgáló, csapos stb., egyetlen éjszaka elvégzik a takarítást, hogy ne legyen „kiesés" a bevételben. Az italbolt (talponálló) gebinese is, természetesen, gavallérosan megfizeti az éjszakai műszakot.

Ami aggodalmait illeti, ne tessék nyugtalankodni: a talponállókra is kötelező a fizetett szabadság; a megbetegedés sem ritkább, mint más szakmában; és a leltározás sem ismeretlen. Csak pontosan az ismeretlen, hogy a gebines hogyan tudja mindezt zökkenőmentesen megoldani? Még arra sincs példa, hogy leltár vagy áruátvétel miatt napközben bezárják az üzletet, akár italboltról, akár más gebines üzletről legyen is szó. Az *egy* személyes gebines boltja soha nincs zárva, ezzel szemben az egy-két személyes állami üzlet hetekig nem nyit ki, ami jelentős fejlődésről tanúskodik. Nem kétséges, hogy itt a dolgozók megkapják megérdemelt pihenésüket és velük együtt kipihenik magukat az üzlethelyiségek is.

Ám, lehet, hogy az italboltokról (talponállókról) most már idejét múlt szót ejteni, de ha már ennyit válaszoltam a levelére: üsse kő, be is fejezem. Épp az előbb olvastam az Esti Hírlap hasábjain: a vendéglátásban tervezett rekonstrukció során az a cél, hogy megszűnjenek a korszerűtlen italboltok, és helyüket modern üzletek, falatozók, ételbárok vegyék át.

Ez a nagyszerű terv, remélem, megnyugtatja önt.

Én nem kételkedem abban, hogy ez a szép program meg is valósul. *Gyakorlatilag* már sikerült elérni, hogy a talponállókat túlnyomórészt megszüntették. A helyettük ülőhelyes italboltokká átalakított üzletekbe viszont *gyakorlatilag* betelepültek a korábbi talponállók vendégei. Mi lesz, ha ezek a vendégek — a most is zsúfolt — ülőhelyes italbolt-talponállókból kiszorulnak és ellepik az új vendéglátóipari üzleteket? Mert hová menjenek a talponállók vendégei? Eltüntetni nem lehet őket, de úgy látszik, átalakítani sem, mint az üzleteket. Pedig ez volna a tökéletes megoldás. De hát ez már nem az én dolgom, még a vendéglátóipar is nehezen fog vele boldogulni.

Földes György

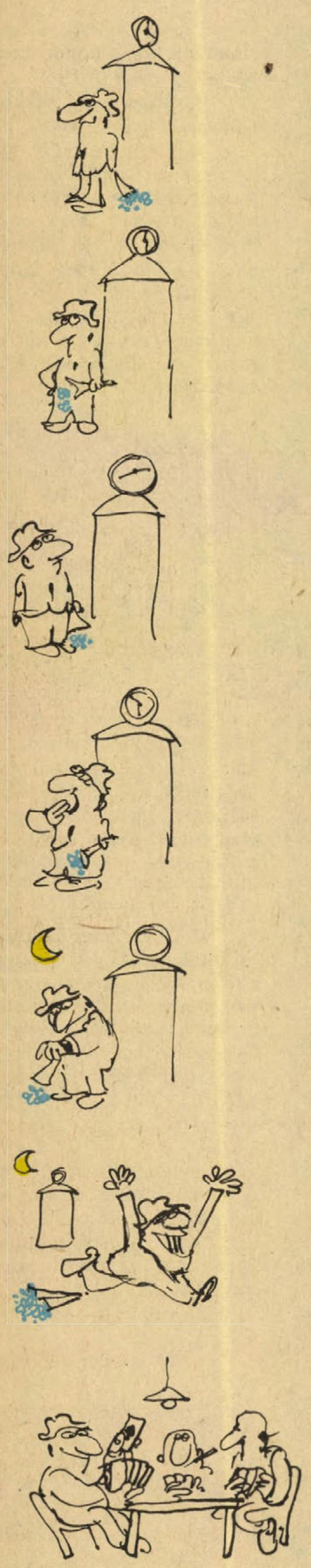
Mindenki iskolája

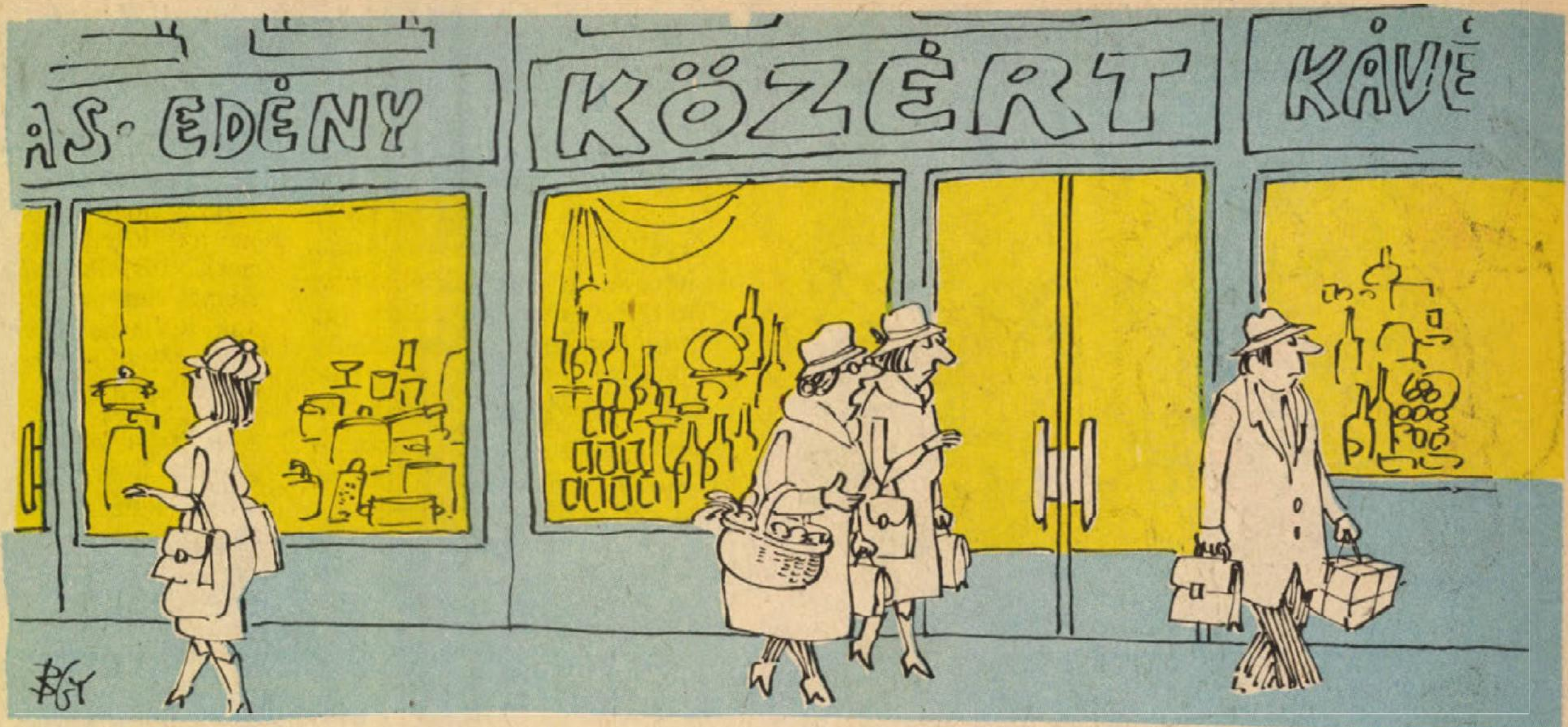
SAJDIK FERENC ROVATA

DISZNÓTOR

VÁRATLAN ÖRÖM

– Én már csak egy burkolt árleszállítást szeretnék megérni!

NEGATÍV EREDMÉNYEK

Lérling Antal ötödéves hallgató korában kezdett szakdolgozatához. Vizsgálatait az alfa-foszforiláz hatásmechanizmusa körében végezte. Az volt az alapkérdés, van-e összefüggés a fentebb említett vegyület és a szervezetben levő tejsav mennyisége között. A nagyszámú kísérlet egyértelműen arra utalt, hogy abszolute nincs. Lérling nem keseredett el, fülében csengtek tanszékvezetőjének szavai: a negatív eredmény is eredmény, gondoljon arra, kolléga, hogy ha valaki elolvassa szakdolgozatát, biztosan nem kezd vizsgálatokat ebben a témában.

Lérling Antal tudományos gyakornok munkához látott az Alkalmazott Hülyeségek Tanszéken. Itt az volt a hagyomány, hogy a tudományos gyakornokok azt a témát folytatták, amelyet szakdolgozatukban elkezdtek. Így Lérling is megmaradt az alfa-foszforiláz, s a szervezetben levő tejsav összefüggéseinél, de hogy speciális változatát kutathassa, a nyugalmi állapotú szervezetre konkretizálta a dolgot. Kutatásai itt is sikeresek voltak, csakúgy mint szakdolgozati témájában. Kimutatta, hogy az égadta világon semmi összefüggés nincs a két dolog között, annál is inkább, mert a nyugalomban levő szervezetben nem is képződik tejsav. Hamarosan elkészítette doktori disszertációját, s nemsokára az új doktorok között tehette szívére a kezét az ünnepélyes eskütétel alatt.

Dr. Lérling Antal aspiráns specifikus témában folytatta vizsgálatait. Az oxigénhiányos szervezetben levő tejsav és az alfa-foszforiláz viszonyának kérdései címmel tervezett kandidátusi értekezést. Az Alkalmazott Hülyeségek Tanszék javaslatára mentesítették a kandidátusi vizsga alól, így egyre több időt szentelhetett vizsgálatainak. Ezek aztán kimutatták, hogy az oxigénhiányos körülmények között végzett munkavégzés közben felszaporodó tejsavnak semmi köze sincs az alfa-karboxilázhoz. A kandidátusi értekezést sikeresen védte meg dr. Lérling, többen emlegették, hogy a negatív eredmény is eredmény, s ha valaki elolvassa az értekezést, végleg meggyőződhet arról, hogy ebben az irányban fölösleges a további kutatás.

Dr. Lérling Antal a negatív tudományok kandidátusa persze nem olvasta saját értekezését, s fáradhatatlanul kísérletezett tovább. Vizsgálatait kiterjesztette fiatal sportolókra is. Igaz, azok nem tűrték olyan nyugodtan a vizsgálatokat, mint a tengerimalacok, de azért hagyták magukat, mert az Alkalmazott Hülyeségek Tanszék docense dr. Lérling busás napidíjat fizetett nekik. E vizsgálatok alapján (amelyek ismét negatívok voltak), írt nagydoktori értekezését is elfogadták, s megkapta a tudományok nagydoktora címet.

Dr. dr. Lérling Antal, a negatív tudományok doktora, az Alkalmazott Hülyeségek Tanszékvezető egyetemi tanára több évtizedes tudományos pályafutását ünnepelte. A díszes fogadáson odasündörgött hozzá egy hallgatója és megkérdezte: „Mondja, kedves professzor úr, miképp lehetséges az, hogy ilyen ragyogó tudományos pályát futhasson be valaki, akinek eddig csupa negatív eredményei voltak? A professzor elnézően mosolygott: „Mi az, hogy negatív eredmények? Tanszékvezető vagyok, a tudományok doktora. A jövedelmem magas, villám van a kertvárosban, Mercedesszel járok, külföldi tanulmányutam alatt vettem. A nyarakat a Balatonon töltöm. Magának ezek negatív eredmények?"

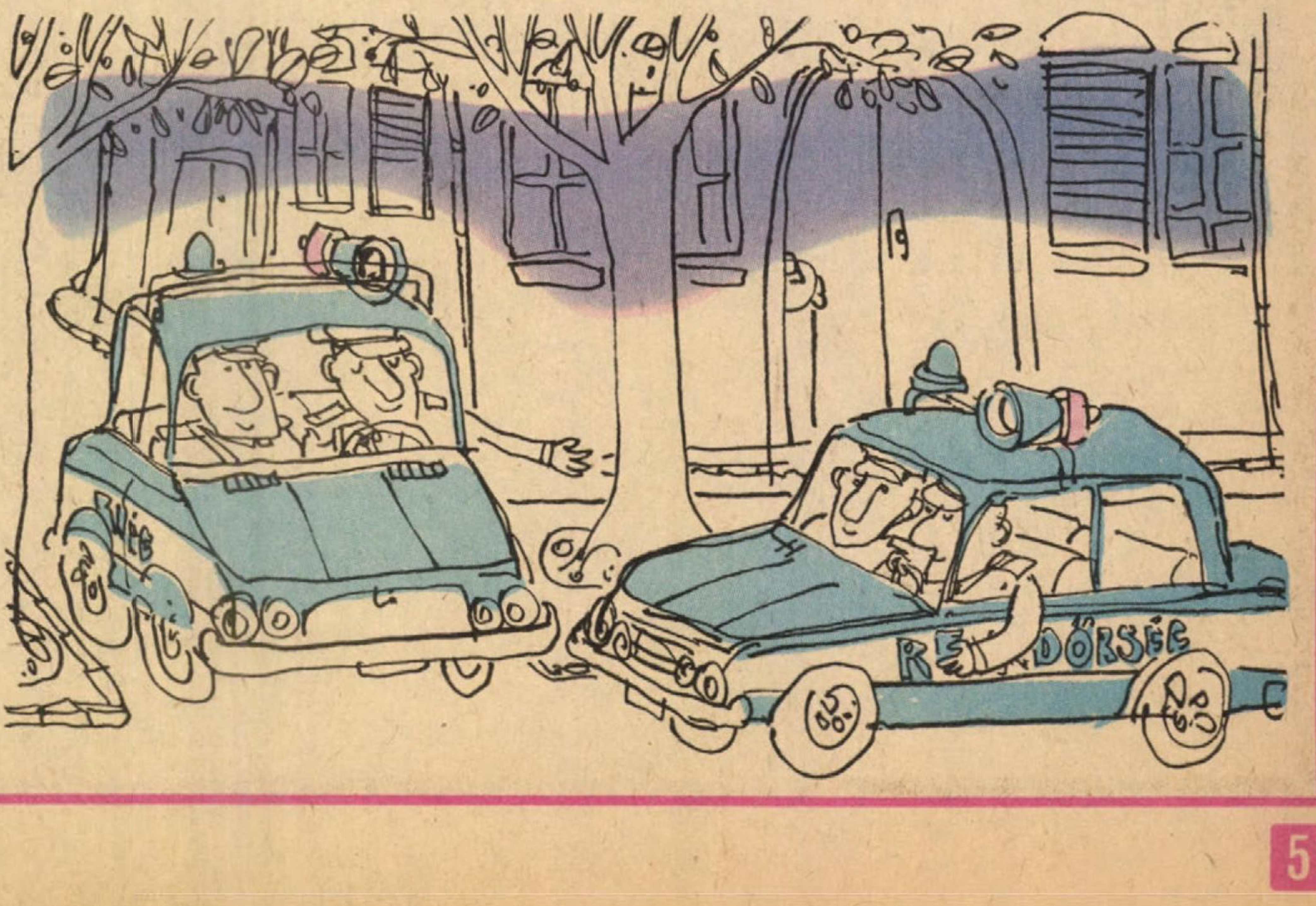
Gőz József

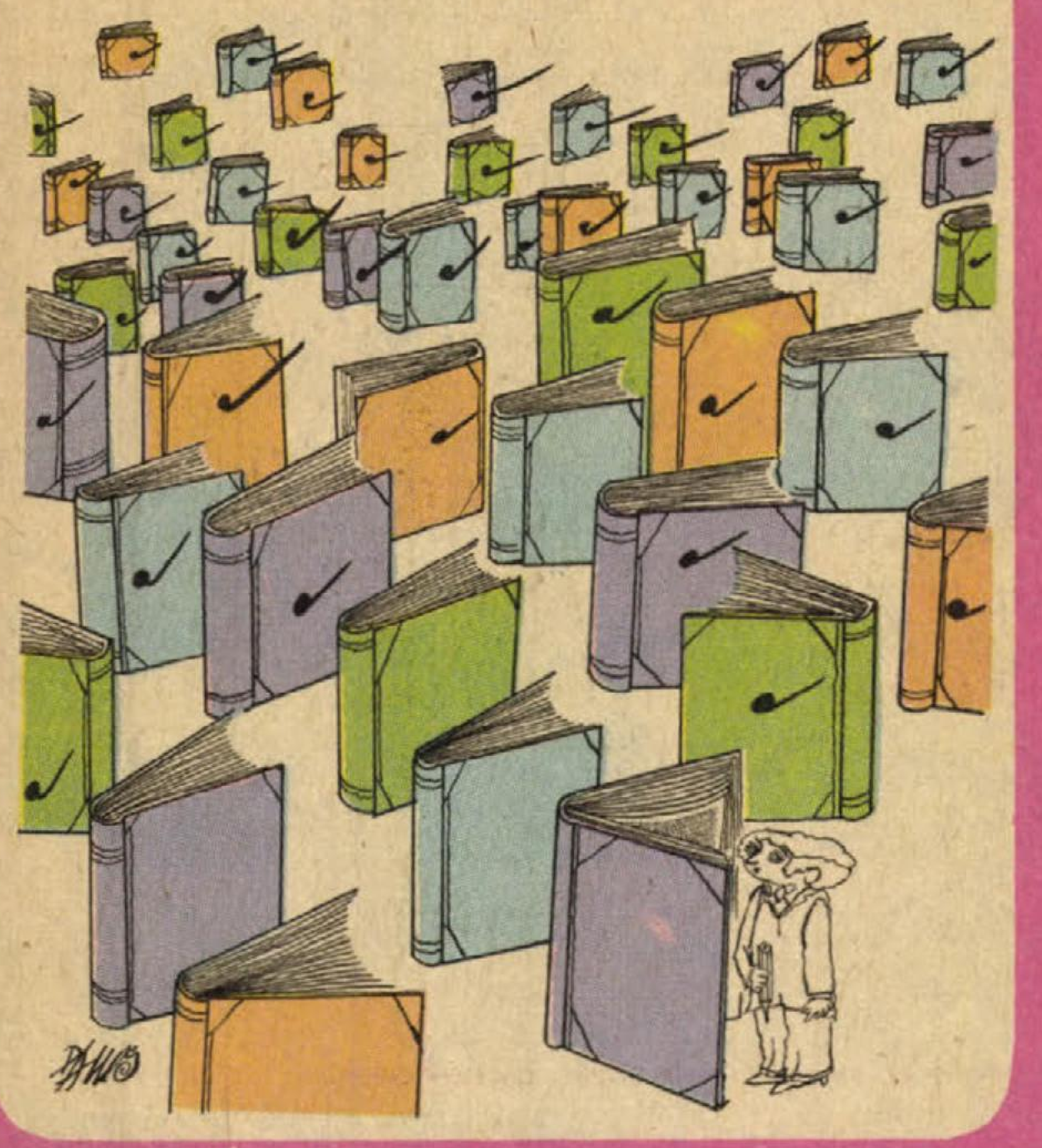
— Ma találkoztam az utcán a férjével — mondja a szomszédasszony Gizike asszonynak. — Remekül áll rajta az új öltöny.

— Nem új öltöny volt az — válaszolja Gizike —, hanem új férj!

KÖZÚTI UDVARIASSÁG

RESTANCIA

SZEMLÉLET

– Ha tudom, hogy csak Trabantja van a doktornak, nem bízom rá a kezelésedet.

CSAK TANÁCSOT KÉREK

Tetszik tudni, mi az, amit én nem szívesen adok? Tanácsot. A hideglelés környékez, ha valaki tanácsot kér tőlem. Az valami olyan félelmetes, hogy el se tudom mondani. Abba csak bele lehet bukni, meg lehet szégyenülni, tönkre lehet menni, ha az embertől tanácsot kérnek, és ha az ember ad is tanácsot.

Hogy tanácsot adni az a legolcsóbb dolog? Micsoda badar beszéd! Tanácsot adni a legdrágább dolog, a legnagyobb áldozat. Arra csak rá lehet fizetni.

Hogy miért? Egészen egyszerűen azért, mert a kutya se kíváncsi a másik tanácsára. Tanácsokkal mindenki torkig van. A tanácskérés az esetek többségében a trójai faló, aminek a bendőjében más valami rejtezik.

Első. Akik azért kérnek tanácsot hogy erősítsem meg őket valamiben, amit már réges-régen elhatároztak.

Jön hozzám a barátom, Timföldy Bauxit és pironkodva, majdnem bocsánatkérőleg hebegi:

— Öregem, te okos, tárgyilagos és bölcs ember vagy. Adjál nekem egy jó tanácsot. Húsz éve élek a feleségemmel, rendes asszony, nincs vele semmi bajom, de tudod, most megjelent valaki az életemben, akitől egészen új ember lettem. Úgy jött, mint a tisztító vihar, frissebb, fiatalabb lettem, visszatért a munkakedvem, hegyeket tudnék elmozdítani a helyükből... Mit tanácsolsz, mit tegyek?

— A hegyekkel? — kérdeztem óvatosan.

— Nem, a feleségemmel. Elváljak tőle?

— Há-á-t...

— Vigyázz, mit mondasz! Nekem is csak egy életem van. Nem áldozhatom fel magam a mások iránti szánalom oltárán!

— No, igen... — nyögöm —, de ha tényleg nincs semmi bajod a feleségeddel és már húsz éve...

— Tehát te arra akarsz rábeszélni, hogy...

— Semmire sem akarlak rábeszélni. Azzal jöttél hozzám, hogy adjak tanácsot.

— No persze. De nem azt vártam tőled, hogy rossz tanácsot adj. Én jó tanácsot kértem tőled. Márpedig vedd tudomásul, hogy válok, és elveszem azt a nőt! Szervusz!

A másik.

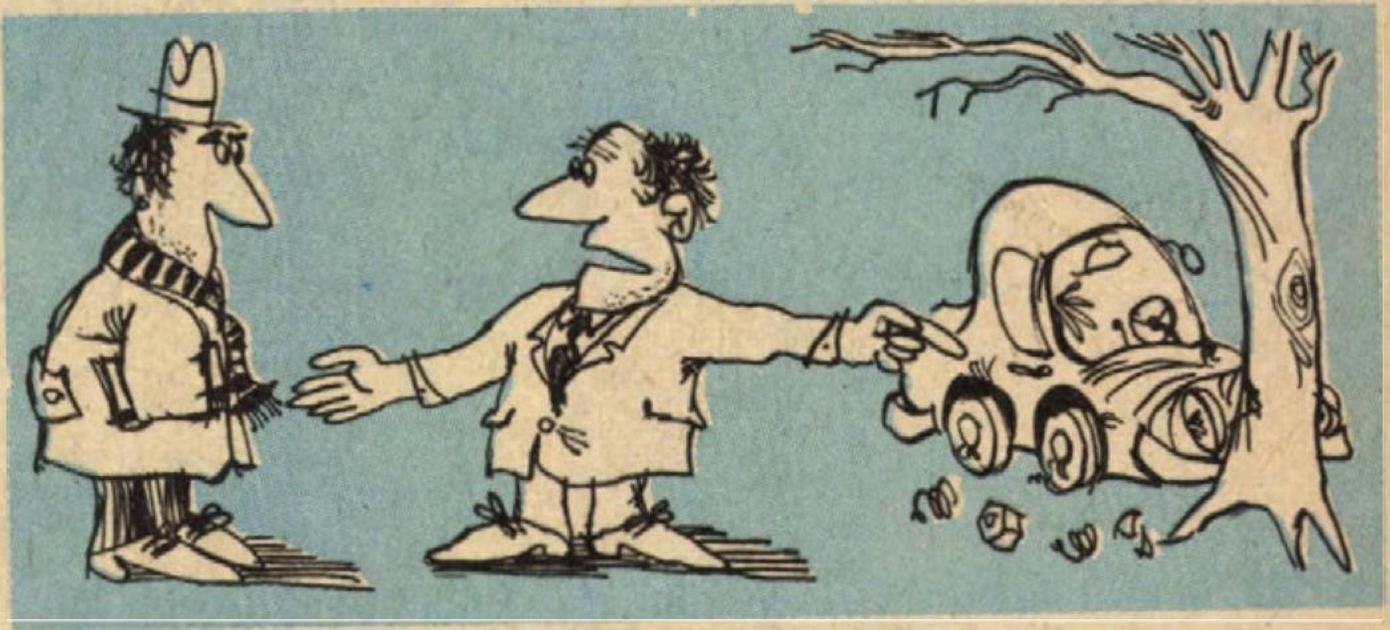
— Kedves barátom, ne haragudj, hogy eljöttem hozzád, a világért sem akarok tőled semmit, csupán tanácsot...

— Tessék!

— Nos, nem tudnál véletlenül tanácsot adni nekem, kitől kérjek kölcsön kétezer forintot. Tudod, karamboloztam a kocsimmal, és nem tudom kifizetni. De hangsúlyozom, nem pénzt kérek, csak tanácsot arra vonatkozólag, hogy kitől kérjek pénzt.

— Egyetlen tanácsot tudok csak adni: tőlem ne.

— Már megbocsáss, de én nem arról kértem a tanácsodat, hogy kitől *ne* kérjek pénzt, hanem arról, hogy kitől kérjek. Igazán nem kívántam, hogy te adj, de annyit csak elvárhatok egy ilyen jó baráttól, hogy ha már maga nem ad pénzt, tanácsot ad, kitől szerezzek.

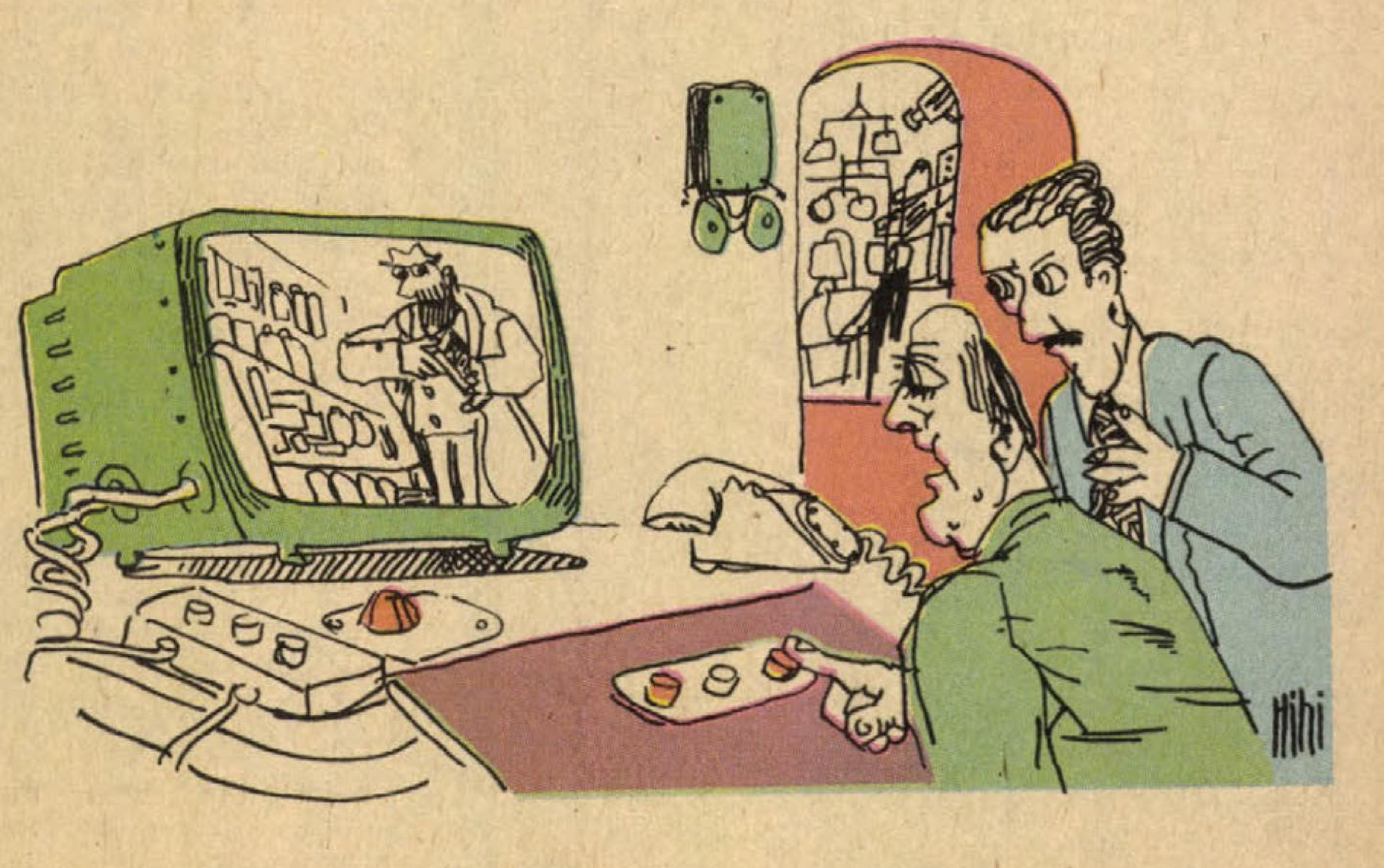

— Nézd, nem lenne becsületes dolog, ha idegen embereket ajánlgatnék neked, hogy tőlük kérj pénzt. Még azt mondanák, finom alak ez, ahelyett, hogy maga adna, a mi nyakunkra küldi.

— Azt hiszem, igazad van. Hogy is lehettem ilyen tapintatlan, hogy tanácsot kérjek tőled, kitől kaphatok pénzt. Hiszen valóban, te nem adhatsz tanácsot. Gondolom, akkor már egyszerűbb neked, ha magad adod ide azt a két darab ezrest. Köszönöm szépen... És kérlek, ne légy zavarban, nem is kérdezem, mikor kell visszaadnom, hiszen ezt nem is úgy tekintem, mint pénzkölcsönt, hanem, mint baráti tanácsot.

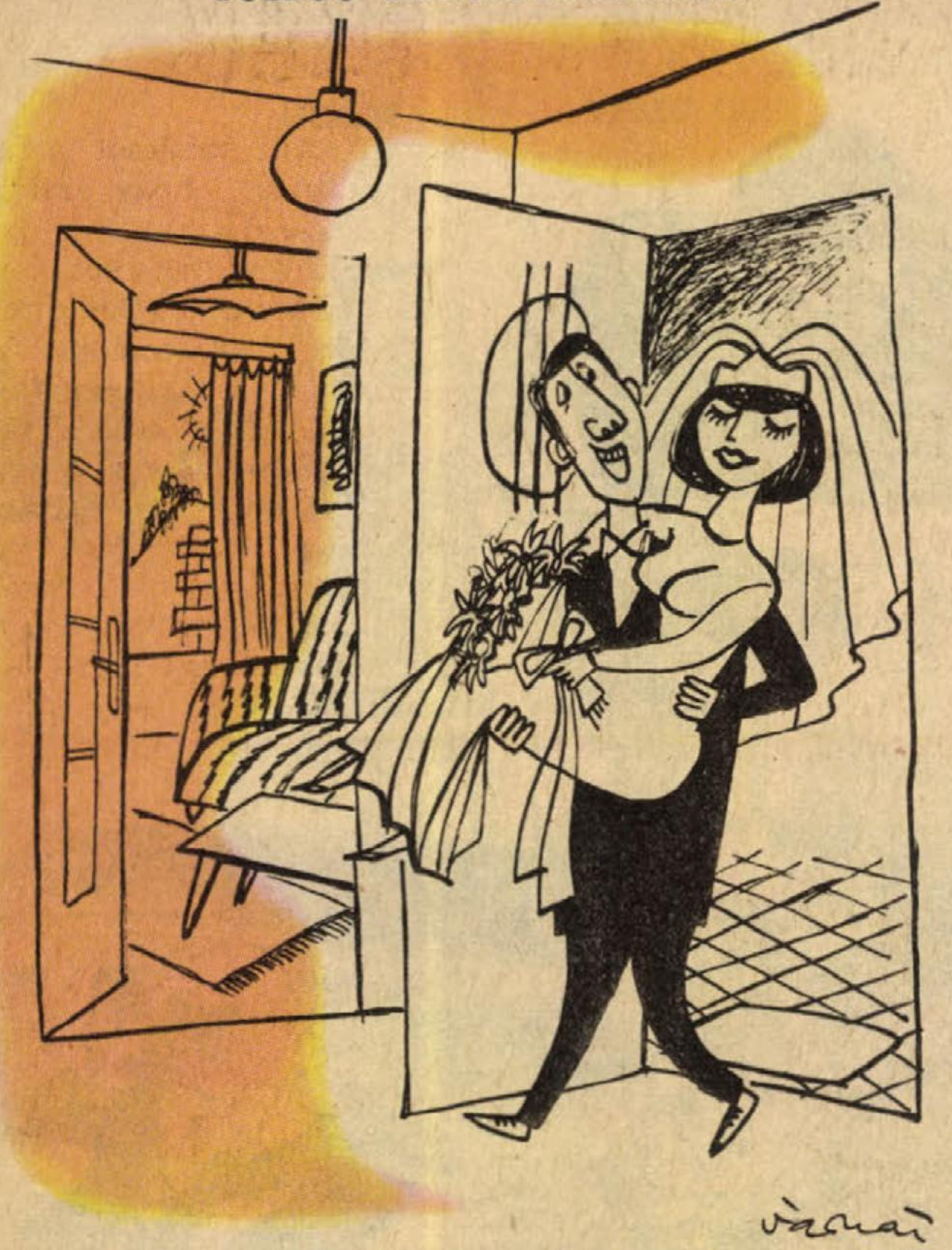
Novobáczky Sándor

IPARI TÉVÉ AZ ÁRUHÁZBAN

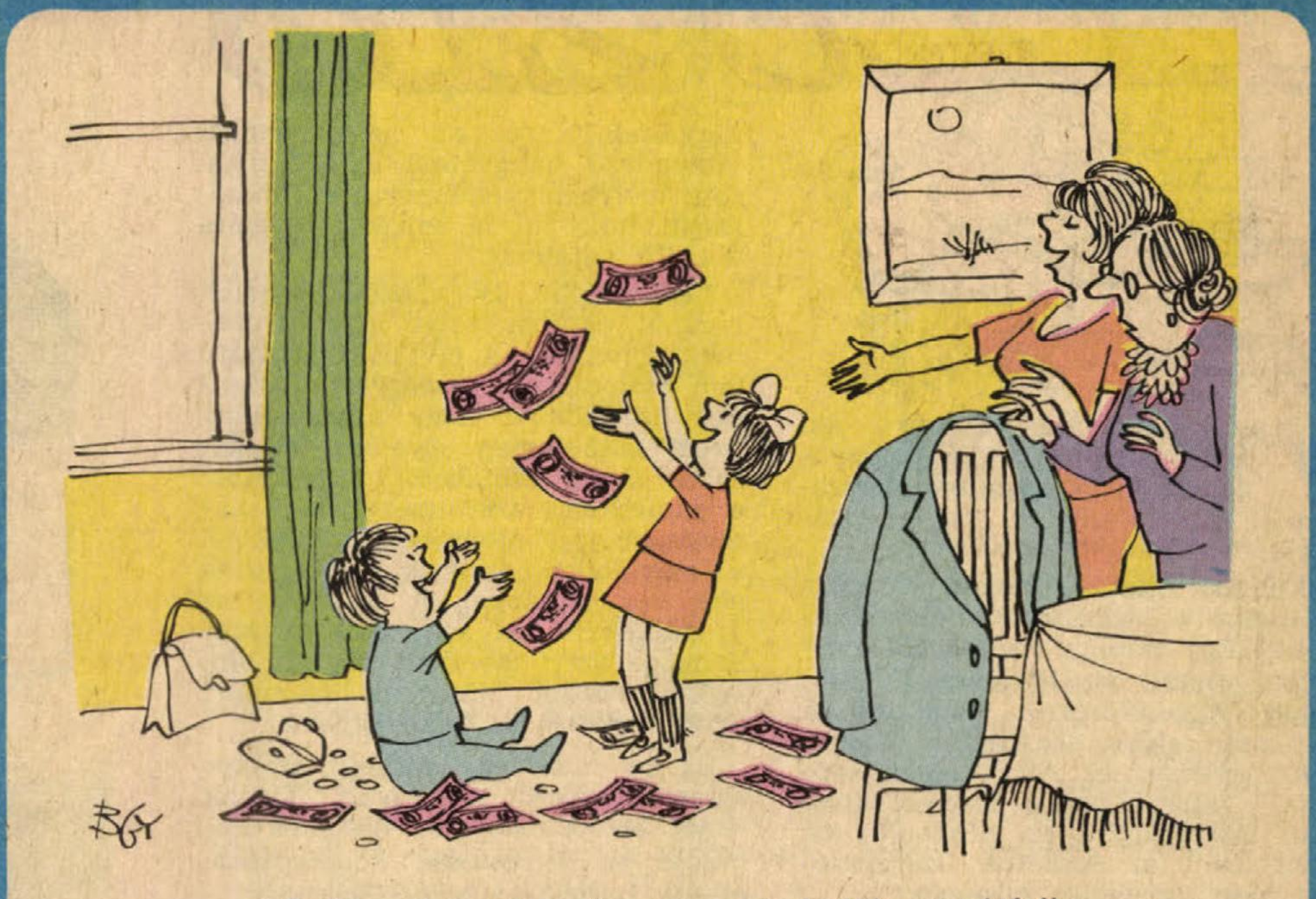

– Az a legszebb az egészben, hogy a kabátot is lopta...

BOLDOG LAKÁSTULAJDONOSOK

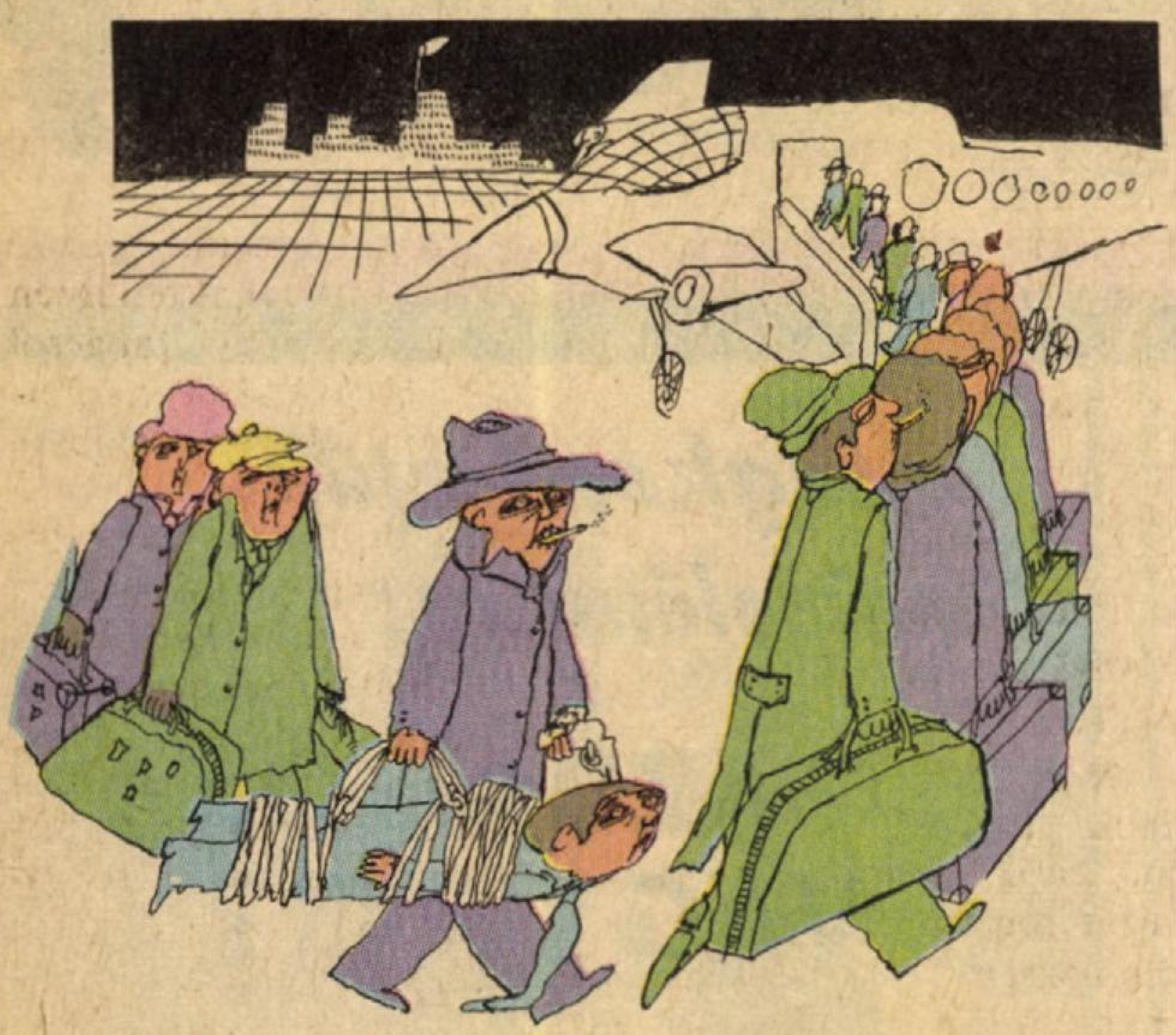

– ... és az utolsó OTP-részleteket már az unokáink fogják fizetni!

– Tudja, mama, viszonylag ez a legolcsóbb gyerekjáték...

EMBERRABLÓK

KONZERVATÍV SZÜLŐ

BÖRZE

A minap egy vidéki nagyvárosban éjszakáztam. Gépkocsimat a szállodától vagy száz méterre, egy kis téren hagytam, másnap reggel pedig alig találtam rá: a csendes kis tér most zsúfolva volt autókkal, közöttük lapult az én kocsim is. Kiderült, hogy — helyismeret hiányában — a használt autók piacán parkíroztam, s reggel elkezdődött a hetivásár.

Az én öreg tragacsom mellett egy féléves, ezerötszázas Zsigulit találtam. A tulajdonosa talán abból a meggondolásból állt be az én gépkocsim mellé, hogy reklámfogást alkalmaz: az érdeklődő mindjárt észreveheti a különbséget, hogyan néz ki egy lefutott vacak mellett az ő Zsigája.

Még nem leplezem le magamat, hogy az enyém a szégyenletes jármű, odaállok az érdeklődők közé, akik a Zsigulit veszik körül. Tulajdonosa egy finom selyemzsebkendővel láthatatlan port törül le a bal első kilincsről, az ablak arasznyira lehúzva, a kocsi belsejéből zene ömlik ki a szabadba.

— Mennyiért kapható? — kérdi egy fiatalasszony, égő szemekkel. Mellette a férje áll, nyugtalanul.

— Még nem tudom, hogy eladom-e — feleli a tulaj foghegyről. — Még körülnézek, aztán esetleg.

— De ha igen, menynyiért? — erősködik a fiatalasszony.

— Száznegyvenezer, ha eladom — mondja a Zsigulis és fel sem néz, nem is érdekli az ügy, talán már meg is bánta, hogy kijött.

Én viszont nem akarok hinni a fülemnek. Negyvenezer forinttal többet kér a gépkocsiért, mint amennyiért fél évvel ezelőtt kapta? De a körülállóknak a szeme se rebben.

— Száznegyvenezer — suttogja az asszonyka a férjének, mintha az nem hallotta volna. — Rádióval együtt?

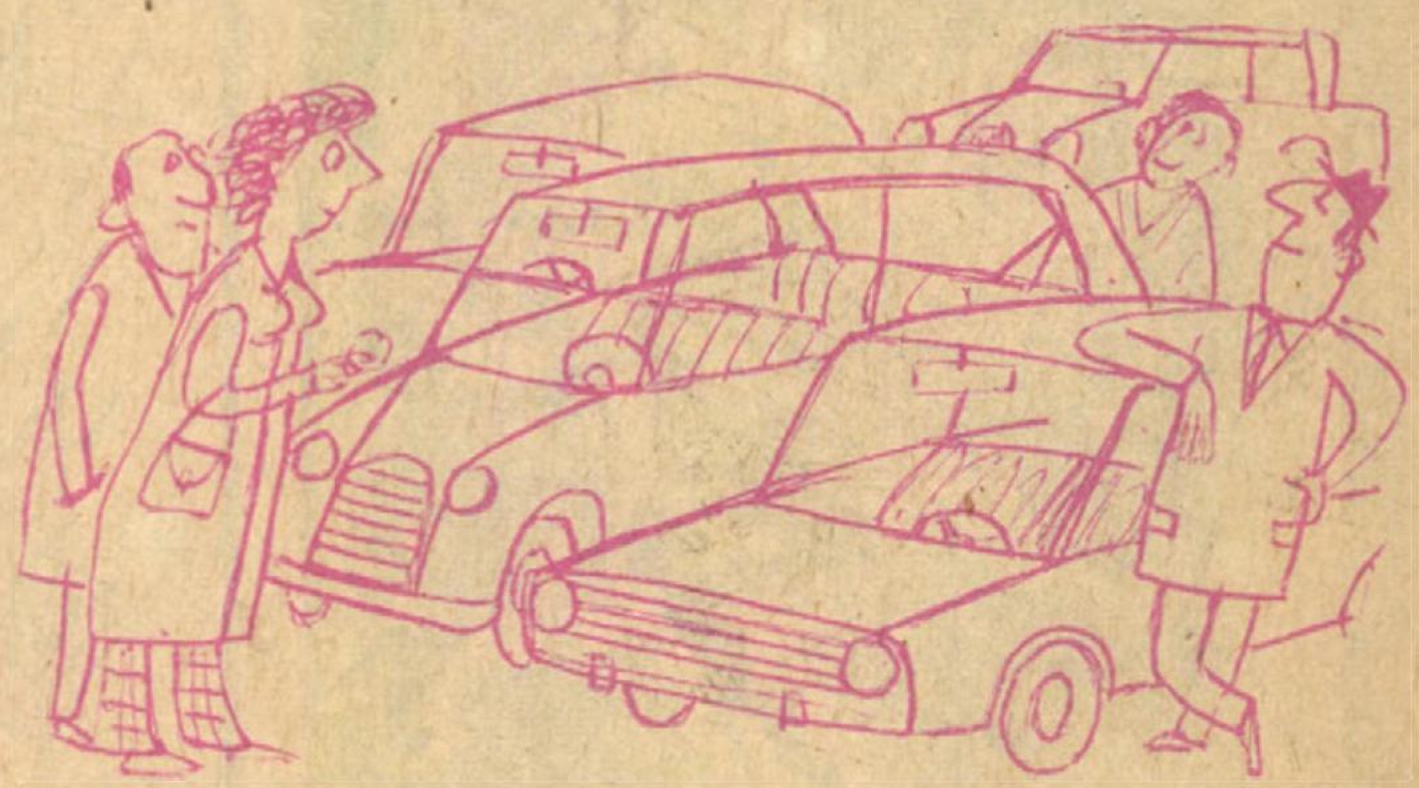
— Mi a kikiáltási ára? — kérdi enyhe gúnnyal egy férfi, köztem és a Zsiguli között.

— Negyvenezer — mondom habozás nélkül.

A körülállók megértően mosolyognak. A száznegyvenezres undorodó pillantást vet a kocsimra és megjegyzi:

— Valaki jól jár vele.

— Azt elhiszem — felelem helyeslően bólogatva. — Ezzel a kocsival még ma is versenyt tudok tar-

— Bele van szerelve — feleli az hangsúlyosan, hangjából méltatlankodás érződik: csak nem képzelheti bárki, hogy ebből a Zsiguliból akár egy csavart is meg szabadna bontani.

— Alkudni lehet? — kérdezi a fiatalasszony és megszorítja a férje kezét. A Zsigulis most néz fel rá először:

— Van rá vevő — mondja olyan hangsúllyal, hogy az ifjú asszonyka elsápad, majd félrevonja a férjét és izgatottan tárgyal vele.

Ez az a pillanat, amikor kinyitom az én tragacsom ajtaját és bemászom. Az érdeklődés egy pillanatra felém irányul.

tani az országúton a maga Zsigájával.

— Akkor miért adja ilyen olcsón? — kérdi a közben visszajött fiatalasszony, kötekedve.

— Mert ennyit ér — mondom bután. — Használt kocsi, sokat ment, ennyit ér. De adhatom hatvanért is, hogy nagyobb legyen a bizalma.

Szavaim derültséget váltanak ki. A száznegyvenezres váratlanul beül a kocsijába és köszönés nélkül elhajt a piac túlsó oldalára. Úgylátszik, rontom az üzletét.

Mintha a fiatalasszony már nem is nézne utána olyan búbánatosan...

Somogyi Pál

ILLÚZIÓ

Volt egyszer egy újságíró, aki nem volt hajlandó belenyugodni, hogy egyetlen glosszájának, karcolatának se legyen foganatja.

Kitűnő ötlete támadt, hogyan kelthetné a hasznos publicista illúzióját. Egy nap, a munkaidő lejártával, elment az Illetékes Főhatóságok Egyesülésének székházához. A kapu előtt elordította magát: „Levi's-farmer és Abba-lemez kapható!", mire a portás azonnal kirohant. Az újságíró ezt használta ki: belopódzott az épületbe. Szerencséjére már mindenki hazament.

Tudta, hova kell mennie, hamar elért az Aktuális Elintézendők Részlegéhez. Itt juthatott hozzá olyan feljegyzésekhez, amelyekben nemsokára sorra kerülő közhasznú javításokról, kisebb építkezésekről olvashatott. Noteszébe átmásolt néhány adatot, majd sietve távozott.

Hazasietett, s nyomban írógépéhez ült. Meddig lesz ez így?! címmel csípős glosszát írt arról, hogy miért nem javítják már meg a Grószmutter utcai lámpákat. Az iratokban azt olvasta ugyanis, hogy a Grószmutter utcában épp három héttel azutánra tervezik a közvilágítás helyreállítását. Amikor azután kigyúltak a fények, az újdondász lelkendező hangvételű cikket írhatott, melyben megdicsérte a Főhatóságot, hogy hatni engedte magára a sajtó hatalmát.

Legközelebb Borzasztó állapotok címmel papírra vetett egy kirohanást, amelyben a civilizált társadalom eszméjével összeegyeztethetlennek minősítette, hogy a pestszentisteni lakótelepen egyetlen telefonfülke sincs. Mondanom fölösleges: a papírokban azt olvasta, hogy hamarosan négy állomást szerelnek fel a lakótelepen. Az írás közlése után alig egy hónappal át is adták az új fülkéket. Azt sem kell mondanom, de azért mondom, hogy a hírlapíró ezután „Cikkünk nyomán" címmel cikket írt fülke-ügyben.

Ez így ment egy darabig, amikor aztán elfogyott az anyag, hősünk ismét belopakodott az Illetékes Főhatóságok Egyesülése központjába, újabb információkért. Csakhogy a részleg egyik munkatársa tetten érte; lebukott.

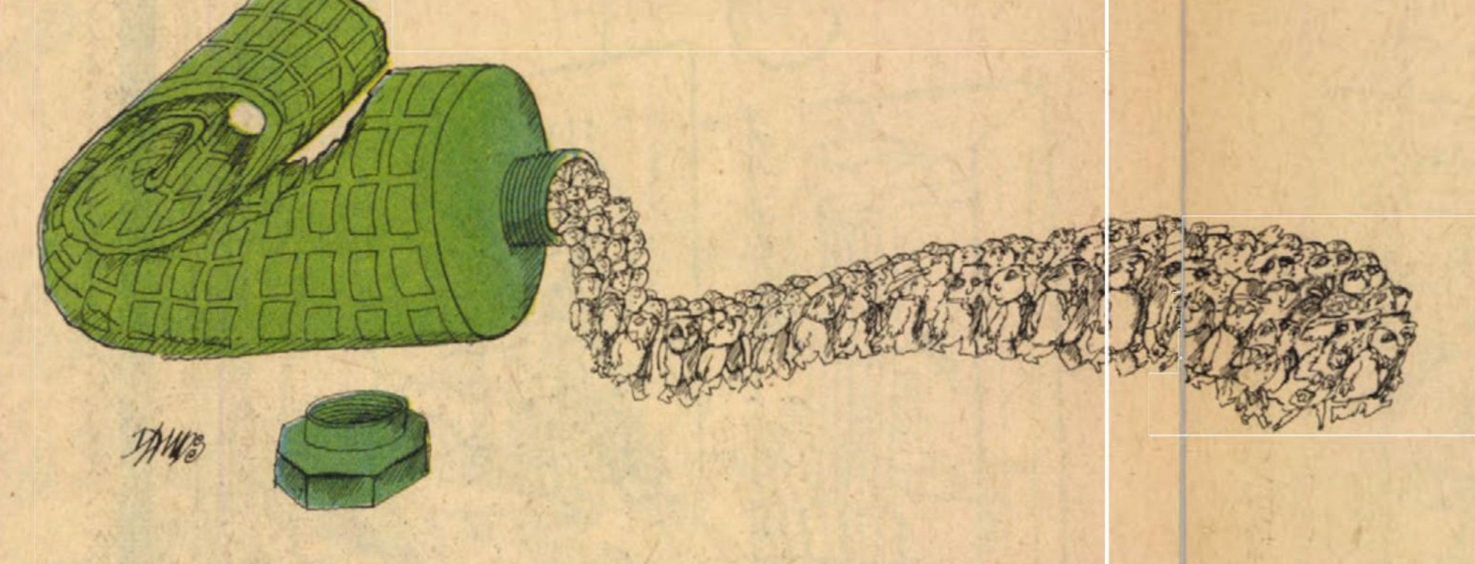
— Végre megvan a titok nyitja — örvendezett a munkatárs. — Régóta fúrja az oldalamat, hogyan tudhat maga hetekkel előre az esedékes intézkedéseinkről. Sejtettem, hogy valami svindli van a dologban. De hát ez így nem mehet tovább!

— Mit fog csinálni? — kérdezte rosszat sejtve az újságíró.

— Ezentúl havonta a lakására küldöm a listát.

Galla Miklós

REGGEL

MÉG EZT IS MEGÉRJÜK

– Miszter, ezt vegye meg, eredeti magyar farmer!

KÉSZÜLTSÉG

– Holnaptól forgalmi változás.

A FIATALSÁG TITKA

— Kezét csókolom. Húsz évet fiatalodott, amióta nem láttam! — köszöntöttem a Rottenbiller utcában kedves ismerősömet, özvegy Frejmovics Rezsőnét. A fehér hajú matróna bizalmasan belémkarolt:

— Elárulom a titkomat. Én nem foglalkozom a múlttal, engem csak a jelen és a jövő érdekel.

— Érdekes — hümmögtem, s igyekeztem okosan nézni.

— Látom, nem érti. Ha az idősek, nyugdíjasok összejönnek egy baráti találkozóra, mindig a régi idők, az elmúlt fiatalság a téma. Szó esik ilyenkor a néma filmről, a régi idők operett bonvivánjáról, Király Ernőről, a boszniai okkupációról, a kétlóerős lóvasútról, az absnicliről, amit a hentesnél vásároltunk tíz fillérért, a Nagy és Eichnerről, a Sugár és Barna társascégről, Zsindelyné Tüdős Kláráról, a Schmoll cipőpasztáról, arról, hogy Steiner keksz a kekszek rexe. Ezek az ódon dolgok öregítik az embert. Ilyenkor arra kell gondolnunk: hogy elszaladt ez a hetven év! Minden egyes nap, amikor a fiatalságunkat sóvárogjuk vissza, legalább egy hónappal öregít. Ha velem egykorúakkal jövök össze, szigorúan tilos a régi időkről beszélni. Világos, amit mondok? — nézett rám szigorúan Frejmovics néni.

— Világos — bólintottam engedelmesen.

Könnyedén bekapott egy szem pemetefű cukorkát:

— Engem a napjaink valósága érdekel és a jövő. Eljárok a Lokomotív GT koncertjeire, tanulmányozom a lézersugár szerepét az iparban és a tudományban. Érdeklődéssel kísértem Losonczi Pál útját Equadorban, megnézem Hernádi Gyula minden színpadi munkáját, nemrég Baróti szövetségi kapitánynak adtam néhány tanácsot, hogyan állítsa össze a magyar fociválogatott kezdő csapatát. Engem minden érdekel, ami friss és mai.

— Kívánom, Frejmovics néni, még sokáig maradjon ilyen jó erőben.

— Köszönöm, fiam, de most már sietek.

— Mi olyan sürgős, ha szabad érdeklődnöm?

— Egy építészeti vitára vagyok hivatalos, amelynek az a témája, hogy milyenek legyenek nálunk a jövőben a modern, korszerű lakótelepek. Fontos probléma ez, hiszen én is ott szeretnék majd lakni . . .

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:

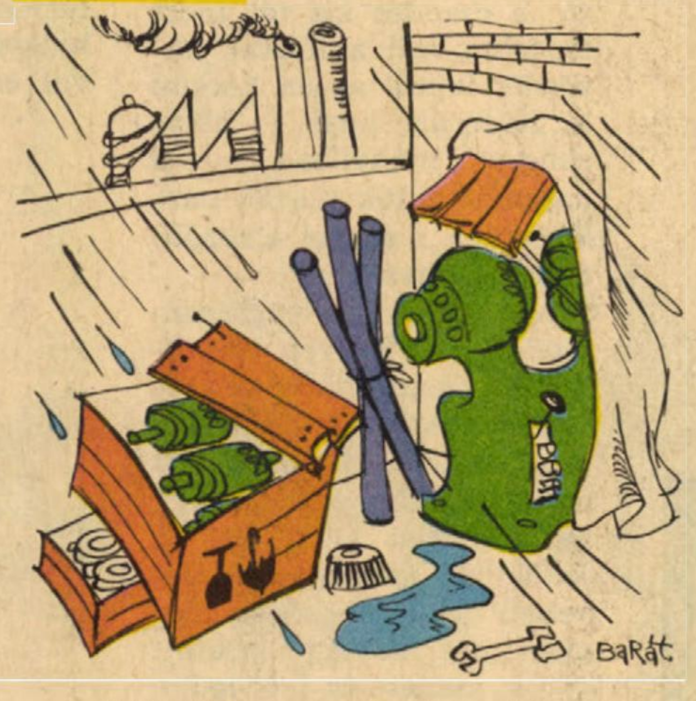
GAZDAGOK VAGYUNK?

Endrődi István:

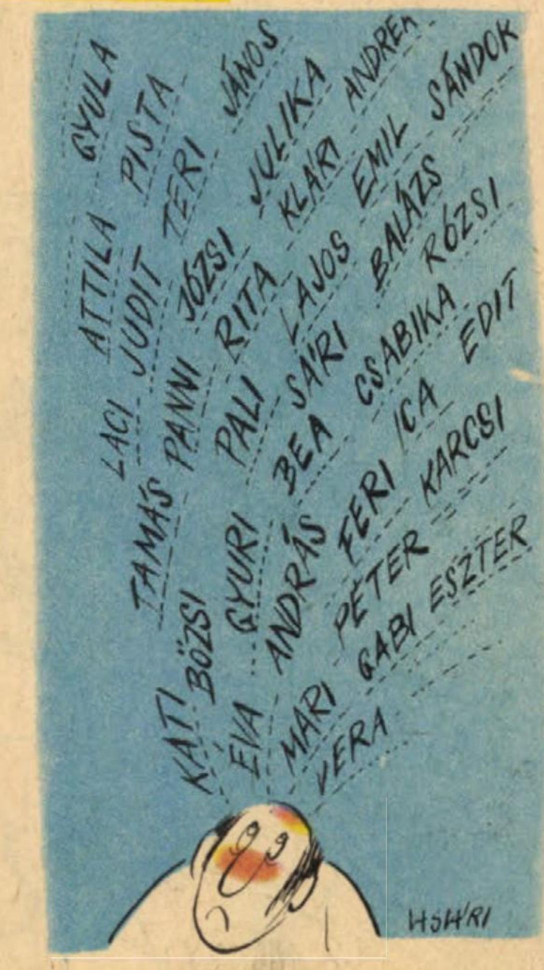
– Ahogy látom, már csak voltunk.

Barát József:

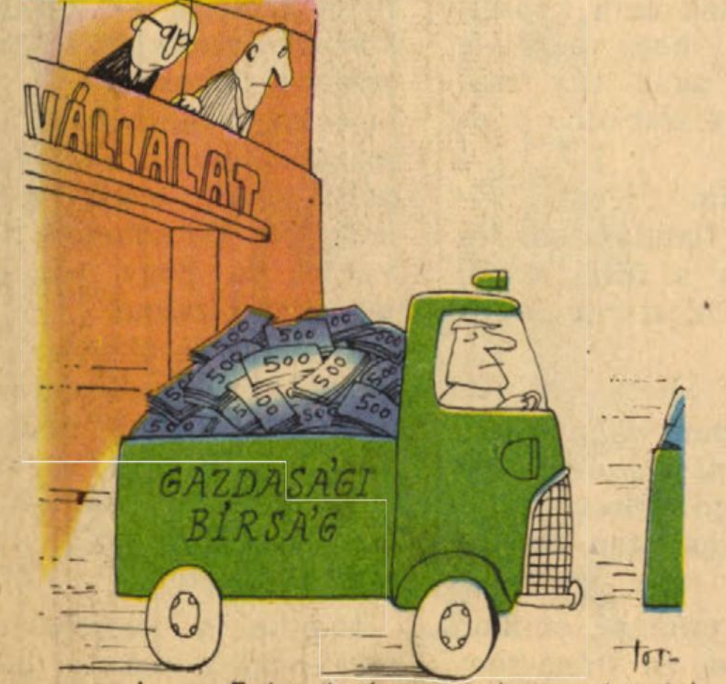
– A kapitalista országokhoz képest . . .

Vasvári Anna:

– Nálunk esik egy főre a legtöbb névnap.

Tót Gyula:

– Igen. Ezért érvényes még a régi jelszó: fizessenek a gazdagok!

Erdei Sándor:

– A mi országunkban mindenkinek jut kenyér.

Balázs-Piri Balázs:

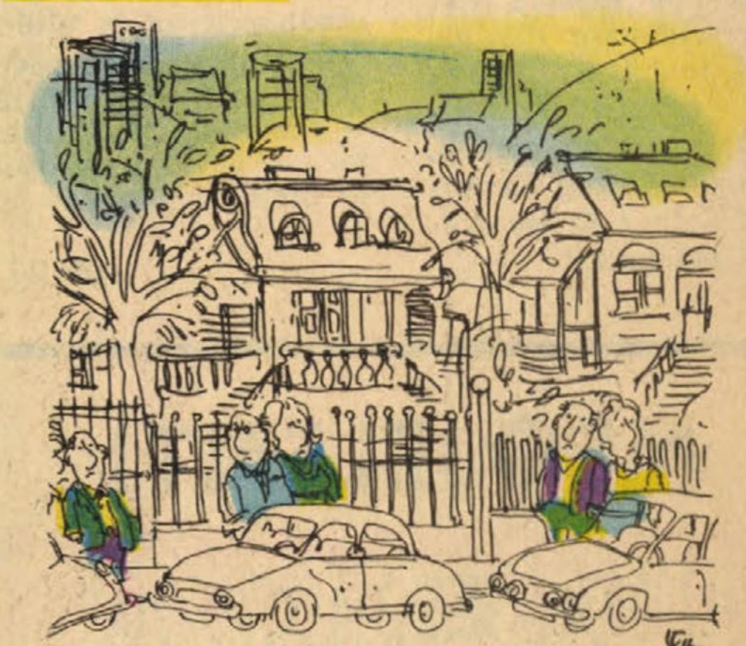
– Adyban!

Brenner György:

– Még nem tudom, de veszek egy Statisztikai Évkönyvet, ha nem túl drága . . .

Lehoczki István:

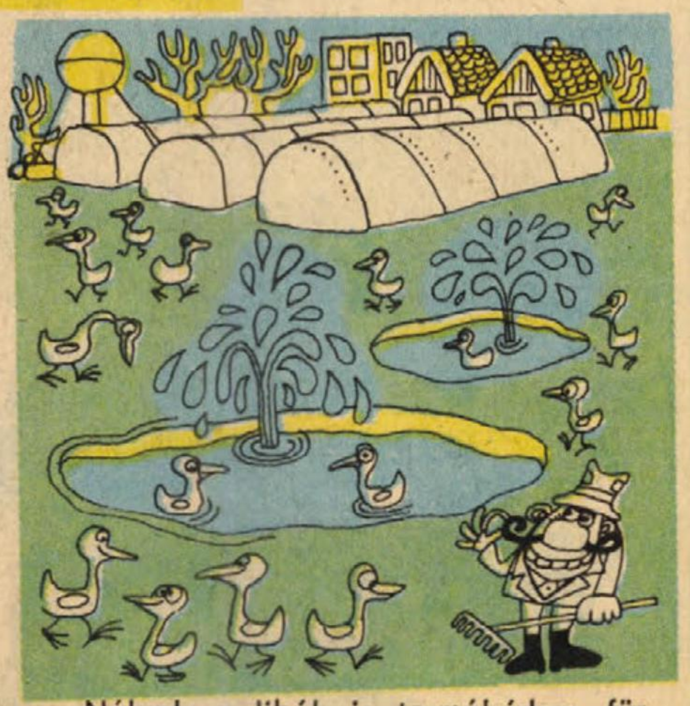
– A szomszédok, azok igen.

Sajdik Ferenc:

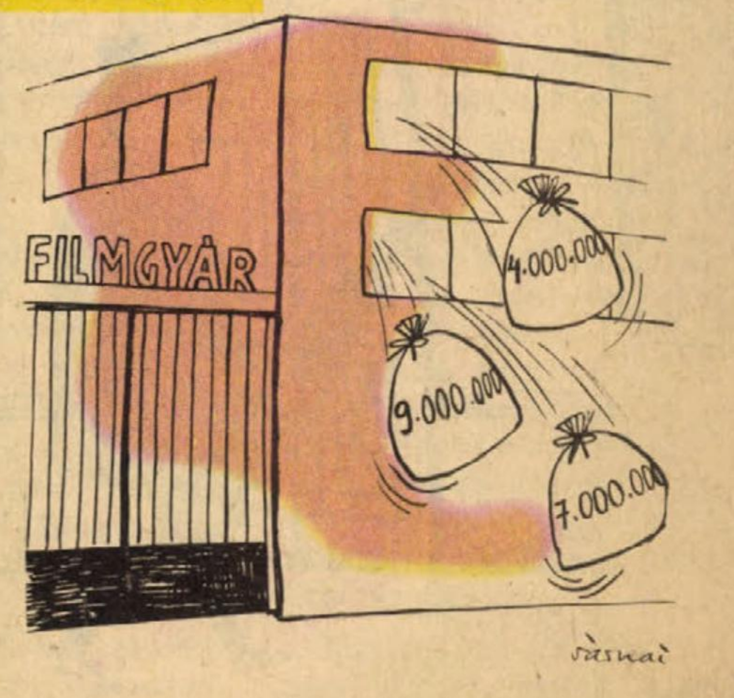
– Év végén igen.

Fülöp György:

– Nálunk a libák is termálvízben fürdenek.

Várnai György:

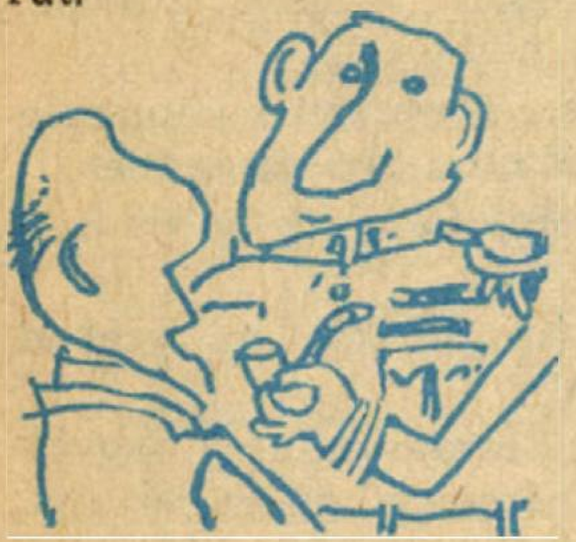

– A Lumumba utcában igen.

TRIBÜN

Az osztrák válogatott is bejutott a labdarúgó VB tizenhatos döntőjébe. Óriási az öröm Bécsben, Max Merkelt, a szövetség szakvezetőjét például parlamenti fogadásra hívták.

— Bemutattak ott Röschnek, a honvédelmi miniszternek — mesélte utóbb a mester. — Kérdi tőlem, mi lesz Argentínában. „Ide figyeljen, miniszter úr — mondom neki —, hogy Argentínában mi lesz, azt én nem tudhatom, de egy biztos: előbb nyerek én egy meccset, mint maga egy háborút."

Melyik a legolcsóbb sportág? Az ember kapásból rávágja: természetesen a kocogás. Nono. A houstoni Sakowitz áruház vaskos karácsonyi árjegyzékében ugyanis ez áll: „Csak egy kétszáz méteres földcsikot kérünk. Ezen felépítjük önnek saját háztáji kocogópályáját, aszfalt alapon, ruganyos uretán burkolattal." Ára? 62 500 dollár. Csekélység!

Kevin Keegant, a nyugatnémet bajnokság angol származású csillagát megkérdezték: mi a terve, ha egyszer abba kell hagynia a focit?

— Elmegyek holografusnak — volt a válasz. — A középiskolában hallottam ezt a kifejezést és azóta is szeretném tudni, mit jelent.

Az Indiana egyetem rögbicsapata új edzőt szerződtetett.

— Nem ígérek semmit — mondta első nyilatkozatában Lee Corso —, mindenesetre remélem, hogy folytatni tudom a csapat nemes hagyományait.

Az Indiana 75 éve szerepel a bajnokságban. Évente átlagban két mérkőzést nyertek.

*

Az alaszkai Anchorage városka tanácsa hetven ingyen kerékpárt helyezett el az utcákon. Bárki ráülhetett, vihette. Az első nap mind a hetvenet ellopták. Másnap a tanács nyolcvan újabb biciklit vetett be. Harmadnapra az is eltűnt.

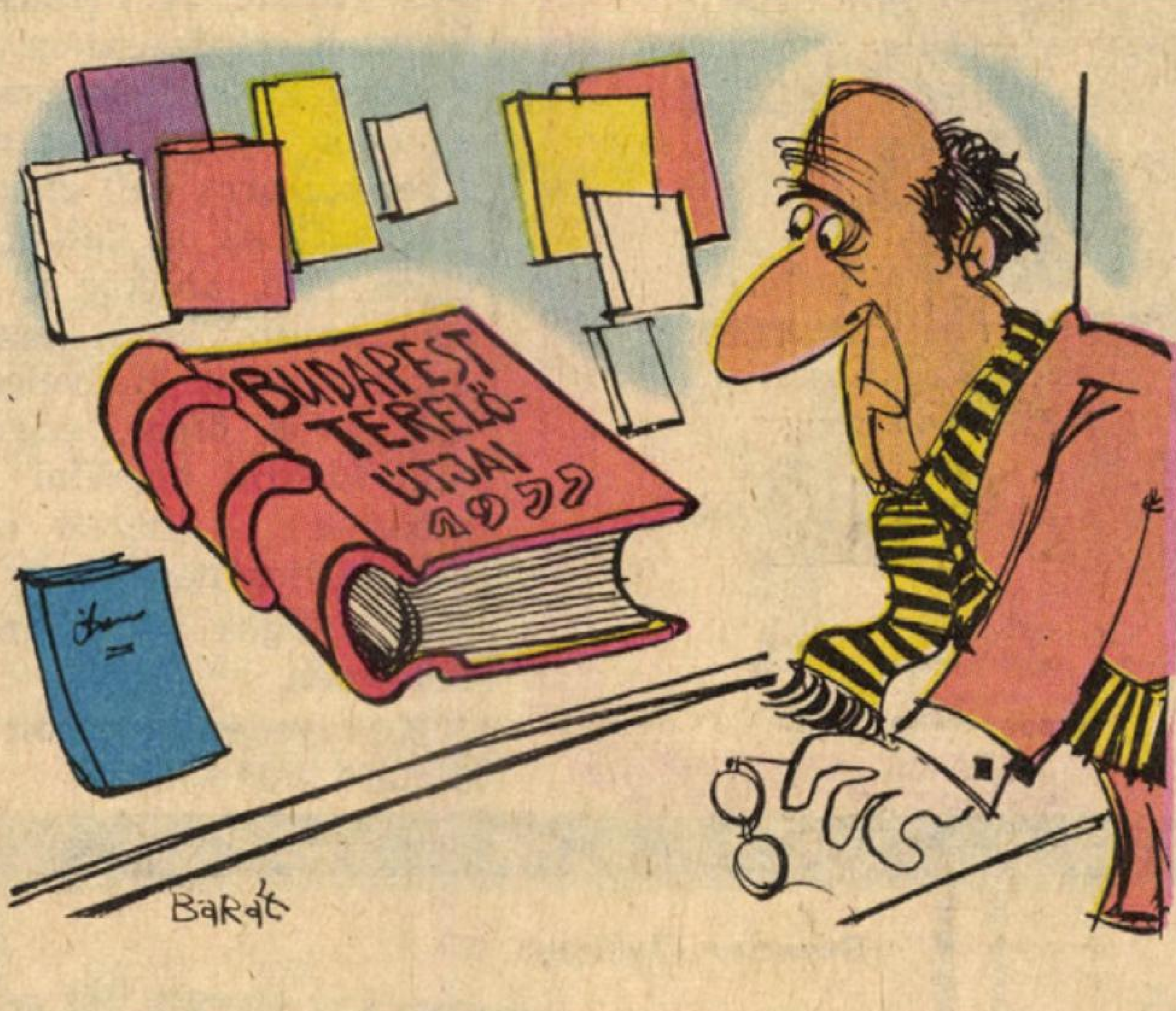
— Holnap kilencven kerékpárral folytatjuk — mondta a polgármester. — Majd meglátjuk, ki bírja tovább.

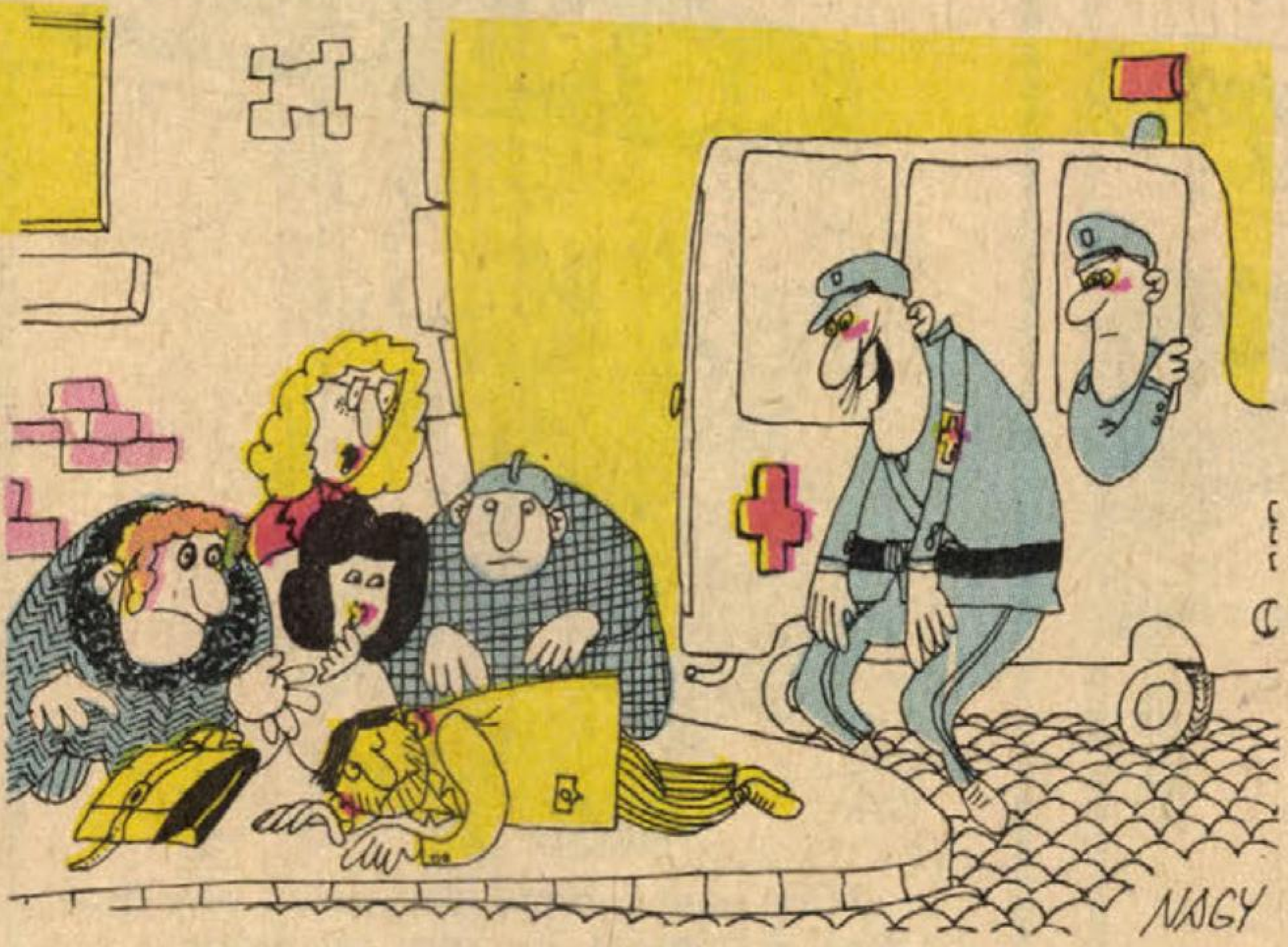
(p. p.)

– Aztán úgy írja meg a csata történetét, mintha mi győztünk volna!

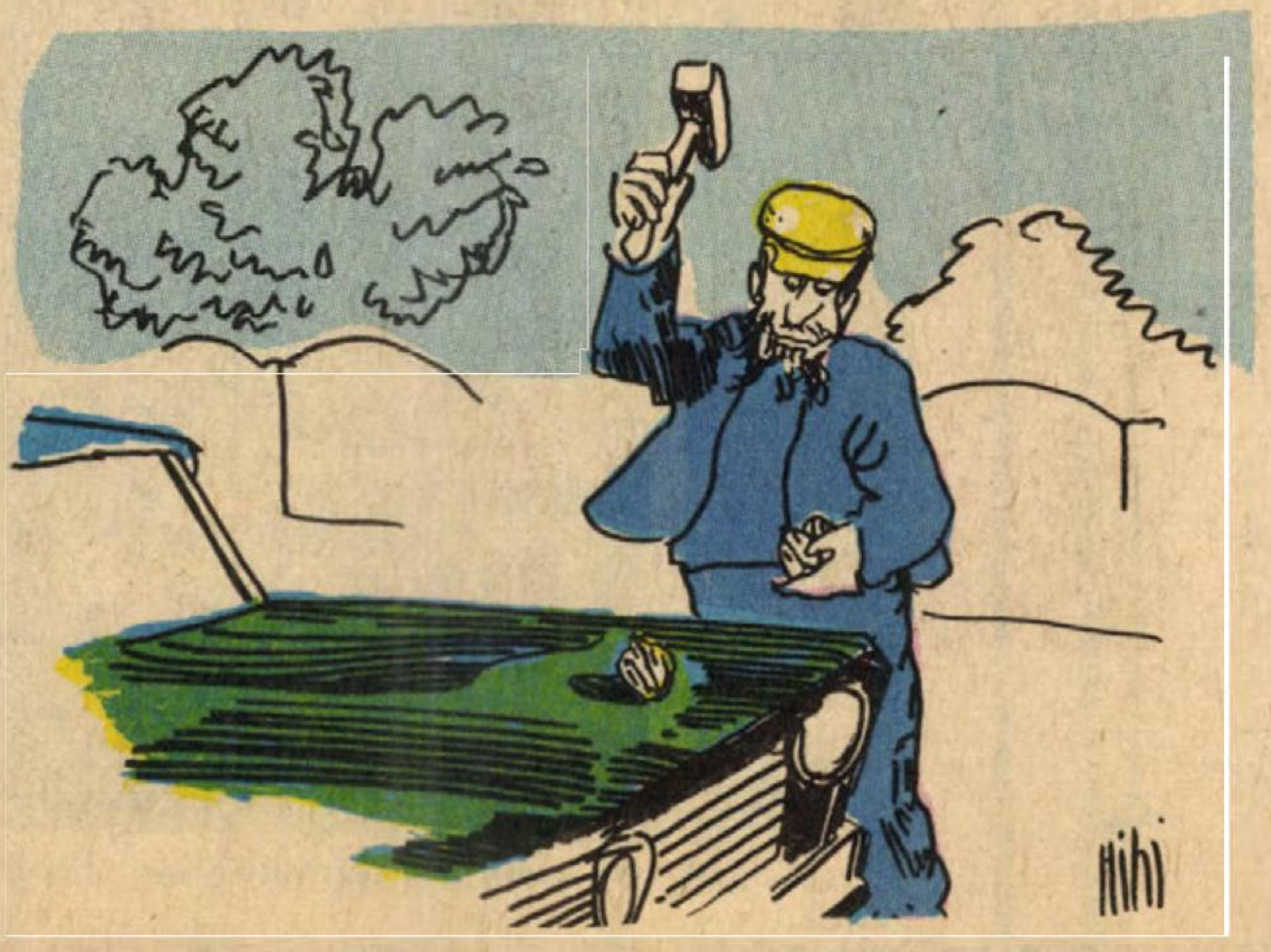
AKTUÁLIS KÖNYVÚJDONSÁG

– Ismerem ezt az alakot. Amióta megváltozott a taxi viteldíja, mentővel cipelteti magát.

DIÓTÖRŐ

ZSÖLLYE

Benkóczy Zoltán az Operettszínház fiatal buffója nemcsak a színpadon, hanem az életben is „súlyos egyéniség" és egyformán éhes mindig a jó szerepekre és a jó falatokra. Az elmúlt héten a televízió éttermében fatányérost rendelt ebédre. Amikor a pincér kihozta az ételt, Benkóczy elégedetlenül szemlélte a fatányéros tetején piroslό sültkolbászt.

— Ennek a kolbásznak a két végével baj van!

A pincér csodálkozva nézett.

— A két végével?

Benkóczy nagykomolyan bólintott:

— Igen! Nagyon közel esnek egymáshoz!

*

Ülök a moziban. Lement a híradó és a rajzfilm, peregnek a reklámok. A szünet végén megjelenik a sorban egy testes bácsi, megáll a mellettem levő szék előtt, majd hozzám fordul.

— Bocsánat, az ön lábára léptem, amikor az előbb kimentem?

— Igen.

A bácsi a mögötte várakozó nénihez fordul.

— Akkor jó! Gyere anyukám, itt ülünk!

*

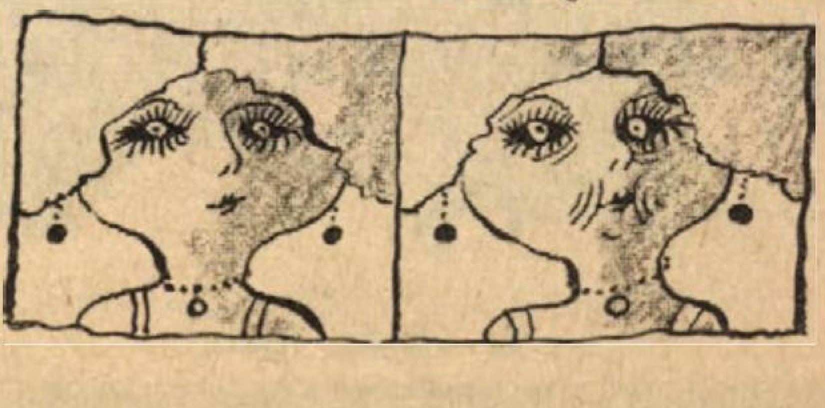
A Moszkvai Akadémiai Művész Színház óriási sikerű Ivanov előadásának egyik érdekessége volt, hogy a szereplők között ott volt A. I. Sztepanova, Sztaniszlavszkij utolsó élő tanítványa. A töretlen frissességű idős művésznőt előadás után nagy szeretettel vették körül a pesti kollégák és újságírók. Valaki feltette a kérdést:

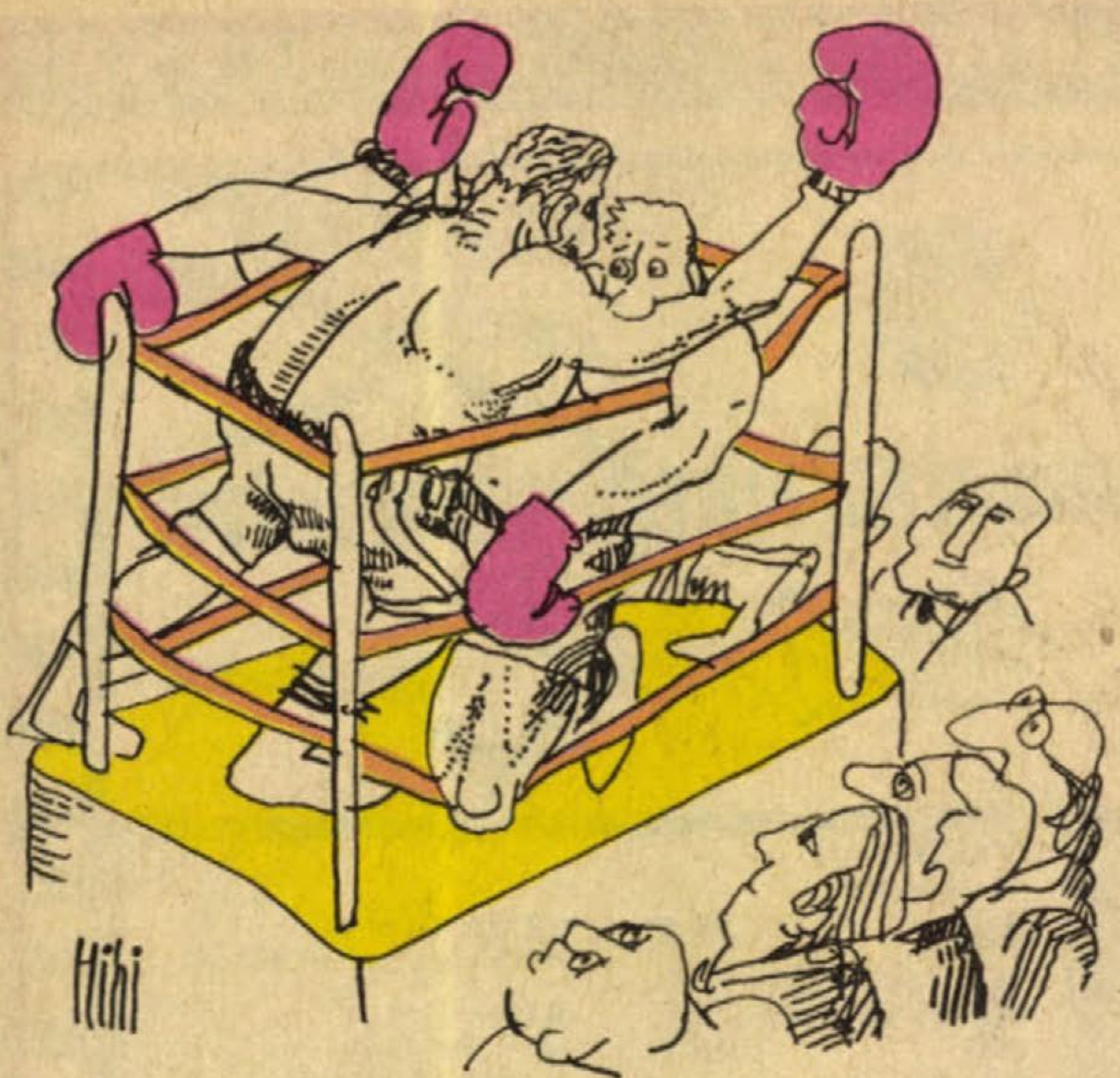
— Miben látja a különbséget ifjúsága színháza és a mai között?

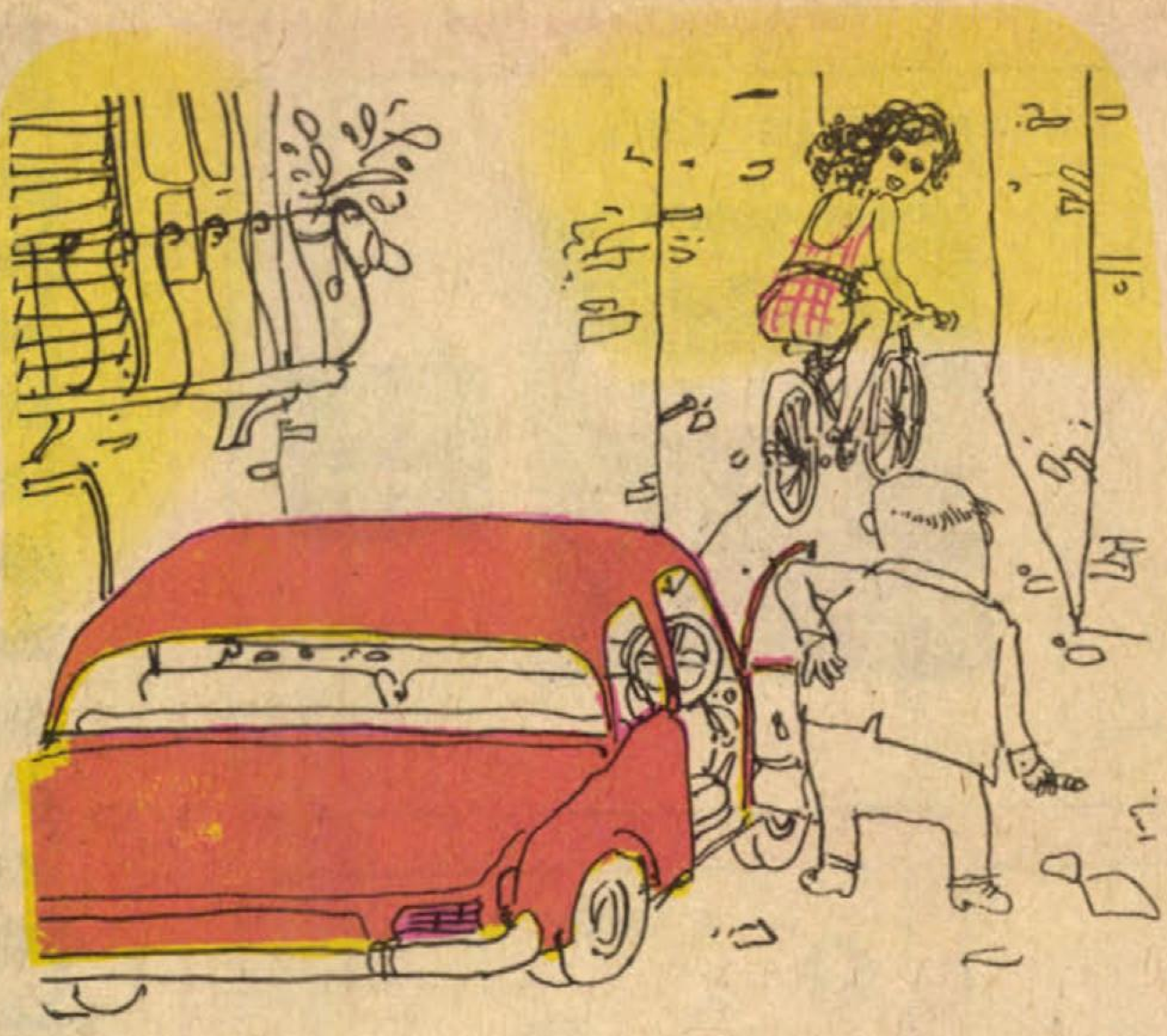
Sztepanova finoman elmosolyodott.

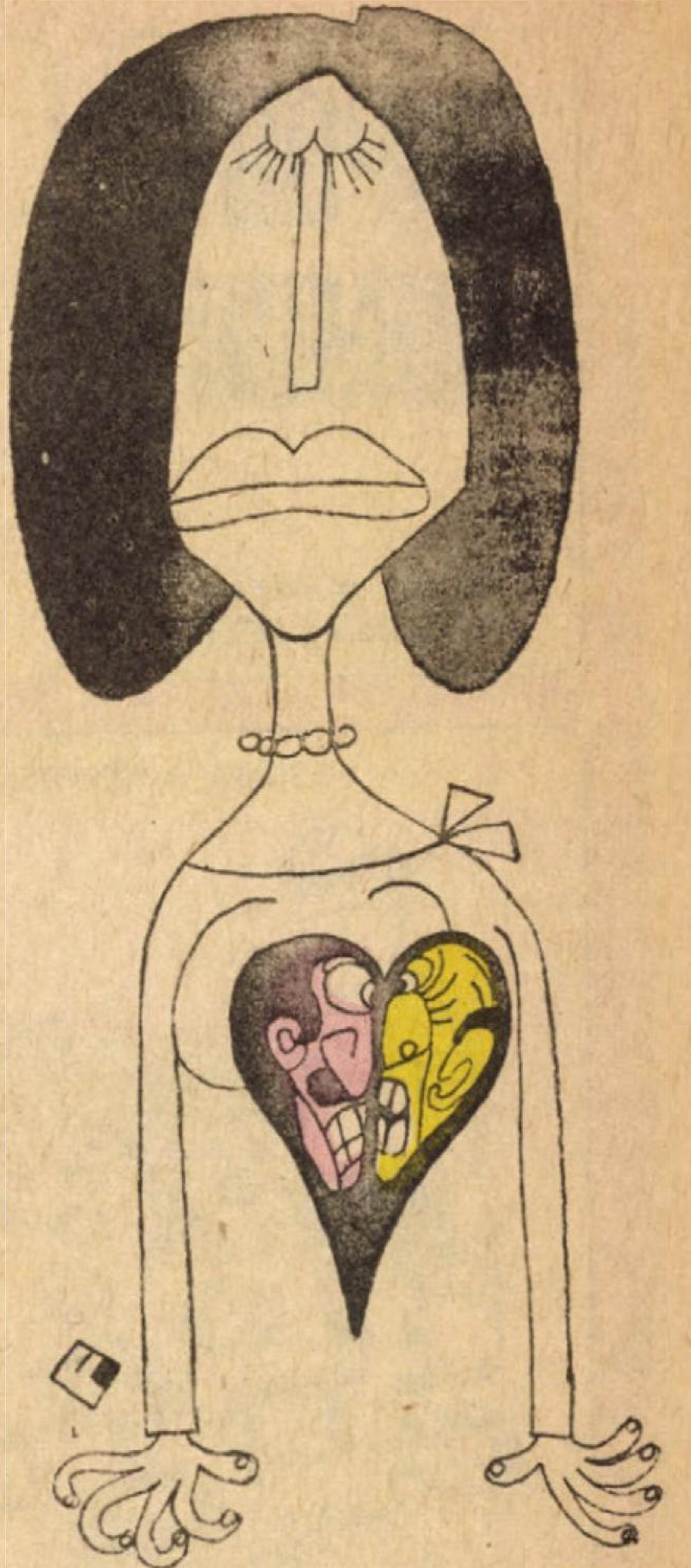
— A játékom bizonyára fejlődött azóta, de ezt nem én vagyok hivatva megállapítani. Annyit viszont elmondhatok, hogy fiatal koromban sima volt az arcom és ráncos a szoknyám ... és ma fordított a helyzet!

Rátonyi Róbert

HEGEDŰS, LEHOCZKI, FÜLÖP, BRENNER, SAJDIK BALÁZS-PIRI, DALLOS

SZŰK

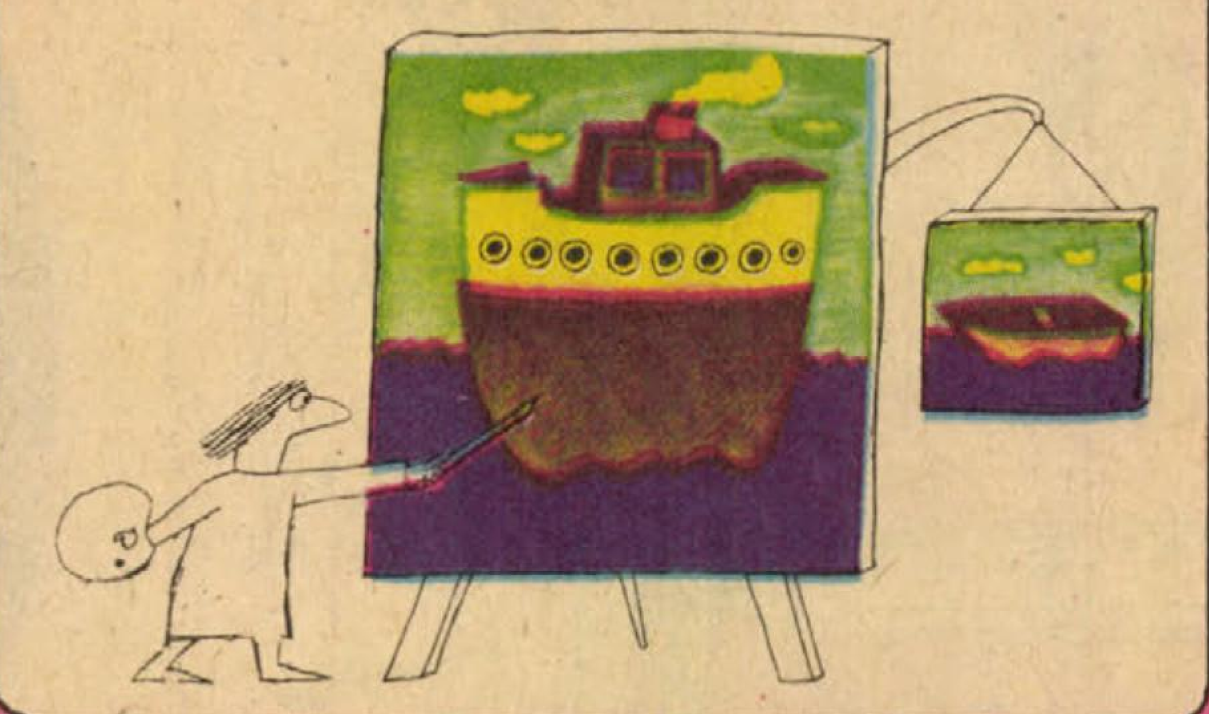

IMPORT HUMOR

Rajzok a berlini Eulenspiegelből

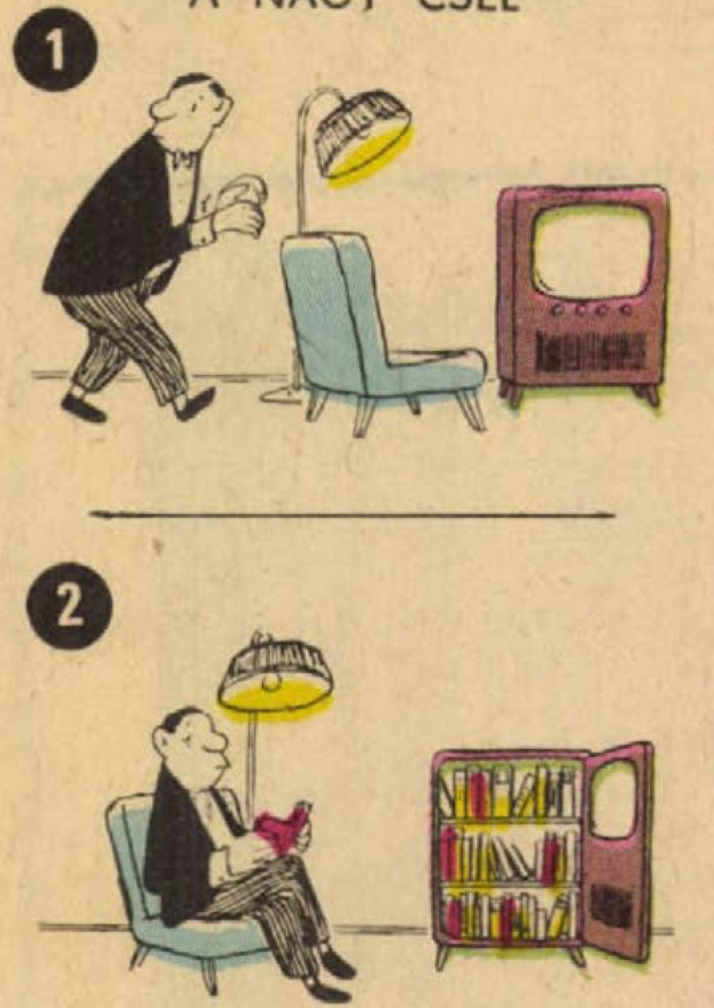
PRAKTIKUS FESTŐ

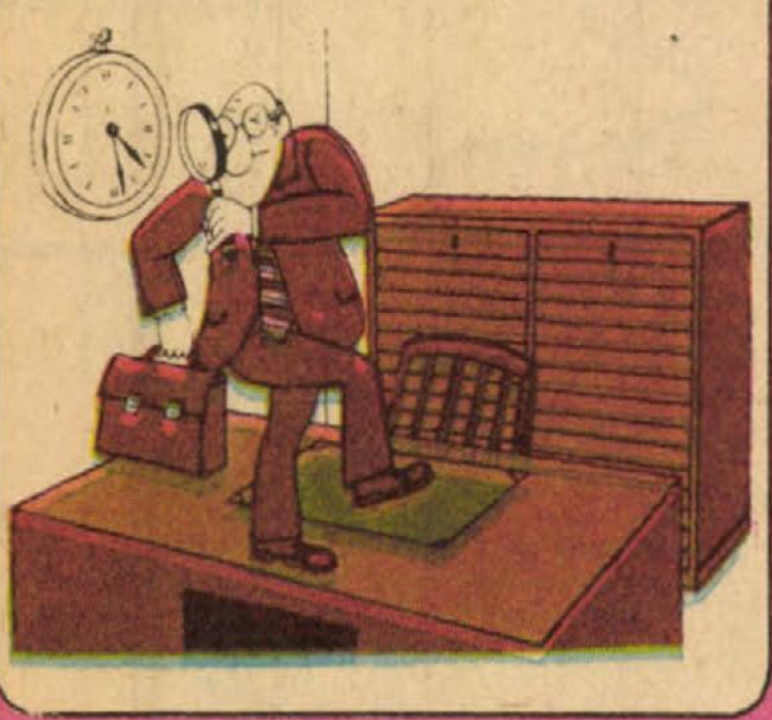
CSODA A KERTBEN

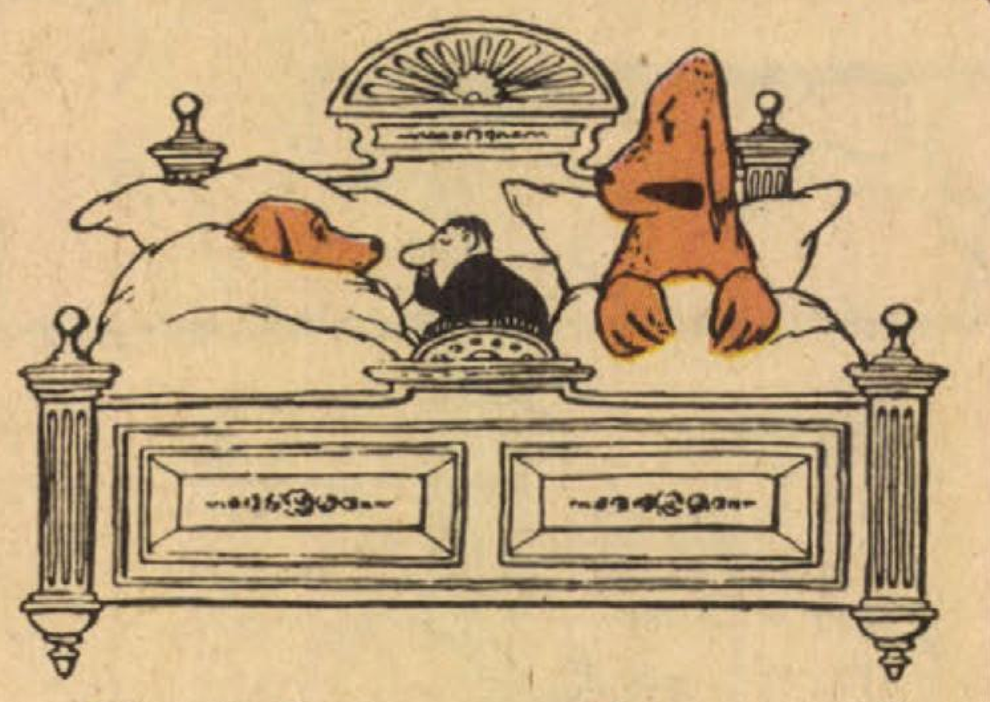

A NAGY CSEL

A MUNKAIDŐ UTOLSÓ PERCEI

– Döntsd el végre, az ember, vagy én!

FEJVADÁSZAT

15 000 forintos rejtvénypályázatunk 4. fordulójának nyertesei:

Cseke Lászlóné, 7694 Hosszúhetény, Petőfi u. 15; Katona Ödön, 1157 Bp., Zsókavár u. 33; Orbán Géza, 4628 Tiszaszentmárton, Ady Endre u. 2; Péma Nándorné, 1135 Bp., Mauthner S. u. 57/b; Szabó Ilona, 8840 Csurgó, Zrínyi u. 28.

Nyereményüket, fejenként 200 forintot, postán elküldtük.

Aszongyák

hogy egy Hunt nevű cambridge-i tudós szerint a közlekedési zaj miatt háromszor annyi nyugtatót és négyszer annyi altatót szednek a fő közlekedési utakon lakók, mint a település többi lakosai.

Legyünk tárgyilagosak, igazán nem kívánhatom, hogy az én ablakom alatt lábujjhegyen járjanak a közlekedési eszközök, részben mert nincs is lábuk, részben mert nem is tudják, hogy melyik az én ablakom, a dübörgő járművek nem járhatnak papucsban, inkább ők várhatnák el tőlem, hogy tömjek vattát a fülembe, ha zavar a lármájuk, hiszen még az sem segít, ha esetleg terelőútra küldik ezeket a büszke, dacos, hangos járműveket, mert ott meg másokat kényszerítenek nyugtatók és altatók szedésére, és úgy látszik, nekik a (a járműveknek) mindegy, hogy ki szedi a rengeteg nyugtatót és altatót, a fő az, hogy valaki szedje, ha a tárgyak beszélni tudnának, mint a mesében, elképzelhető, hogy egy hatalmas teherautó kidülleszett mellel (hűtővel) mondja ámuló és tisztelő kollégájának, egy kisautónak, képzeld, öcskös, ma összesen két kiló nyugtatót és másfél kiló altatót szedtek be miattam csinos nők, mint a hűtlen udvarlók miatt, az egyik még ki is szólt az ablakon (bocsánat, de kissé nyers volt a drága), hogy a fene a pofámat — így mondta —, megőrjítem ezzel a lármával, de én oda se néztem — mondaná a teherautó —, nyugodtan mentem tovább az utamon.

Csak nem fogok munka közben nőkkel kikezdeni?

(gergely)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az igazgató benyit a szobájába, ahol egy munkás szorgoskodik.

— Mit csinál az én szobámban?

— Nem látja az igazgató elvtárs? Az ajtótól a karosszékig fehér csíkokat húzogatok. Ez a zebra.

— Minek ide zebra?

— Hogy a gyalogjárók is eljuthassanak az igazgató íróasztaláig.

*

Az anya megkérdi a kisfiától:

— Kit szeretnél jobban: húgocskát vagy öcsikét?

— Hát... ha nem árt nagyon az alakodnak, akkor inkább biciklit szeretnék...

TÜCSÖK és BOGÁR

Az idény kétharmadának kellett egyébként eltelni ahhoz, hogy jelentősebben szétszakadozzon a mezőny. Az első tíz még most is elég tömören követi egymást, a tizenegyediket azonban már három hely választja el az előtte állótól, s így egyre nehezebb lett a hátrabb helyet foglalóknak felzárkózni, vagy előbbre lépni.

Jóságos ég, a kilencediket és a tizediket talán kiszívta a nap?

(A Kisalföld című lapból ollózta Mészáros József, mosonmagyaróvári olvasónk)

Napirenden: a közművelődés és a szarvasmarha-tenyésztés feladatai

Tanulj tinó, ökör lesz belőled?

(A Kelet-Magyarország c. lapban lelte Romanovits István, nyíregyházi olvasónk)

pontot a Várpalotától, s fölkerült a táblázat második helyére, egy pontnyira megközelítve a vezető váciakat. BKV Előre otthon: 2 győzelem, 1 döntetlen, 3 vereség. A BKV Előre az utolsó két fordulóban hat vereséget szenvedett. Komló idegenben: 2 győzelem, 1 döntetlen, 2 vereség. BKV Előre—Komló 68-ban 1:2 és 1:1. A Komló esélyesebb.

Ez egy önkínzó csapat!

(A Sportfogadás c. lapban fedezte fel Terék László, újszászi olvasónk)

lamokban, az NSZK-ban és a skandináv országokban ugrásszerűen csökkent a kávéfogyasztás. Többek között ennek tud-

Nem baj, jövőre majd zuhanásszerűen emelkedik.

(A Népszavából ollózta Hegyvári Károly)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

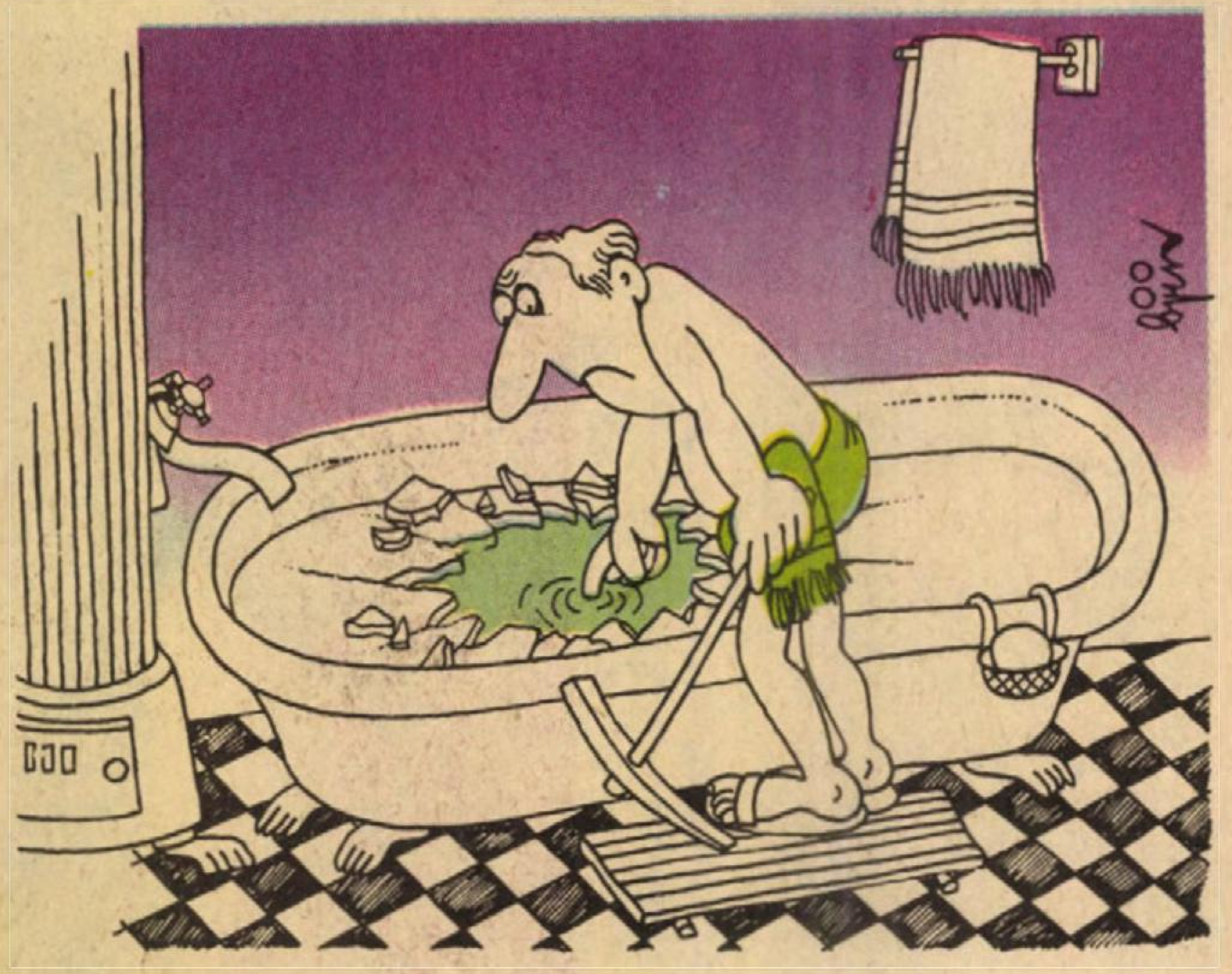

Twin Seven-Seven, a világhírű Nigériai Joruba művész kombinált mozaikfestménye

Csodálatos! Hiába, ezek a joruba mozaikfestők...!

(A Veszprém megyei Naplóból nyírta Hollóvári Margit, ajkai olvasónk)

HIDEGEBBEK A REGGELEK

IDEÁLIS JÁRMŰ

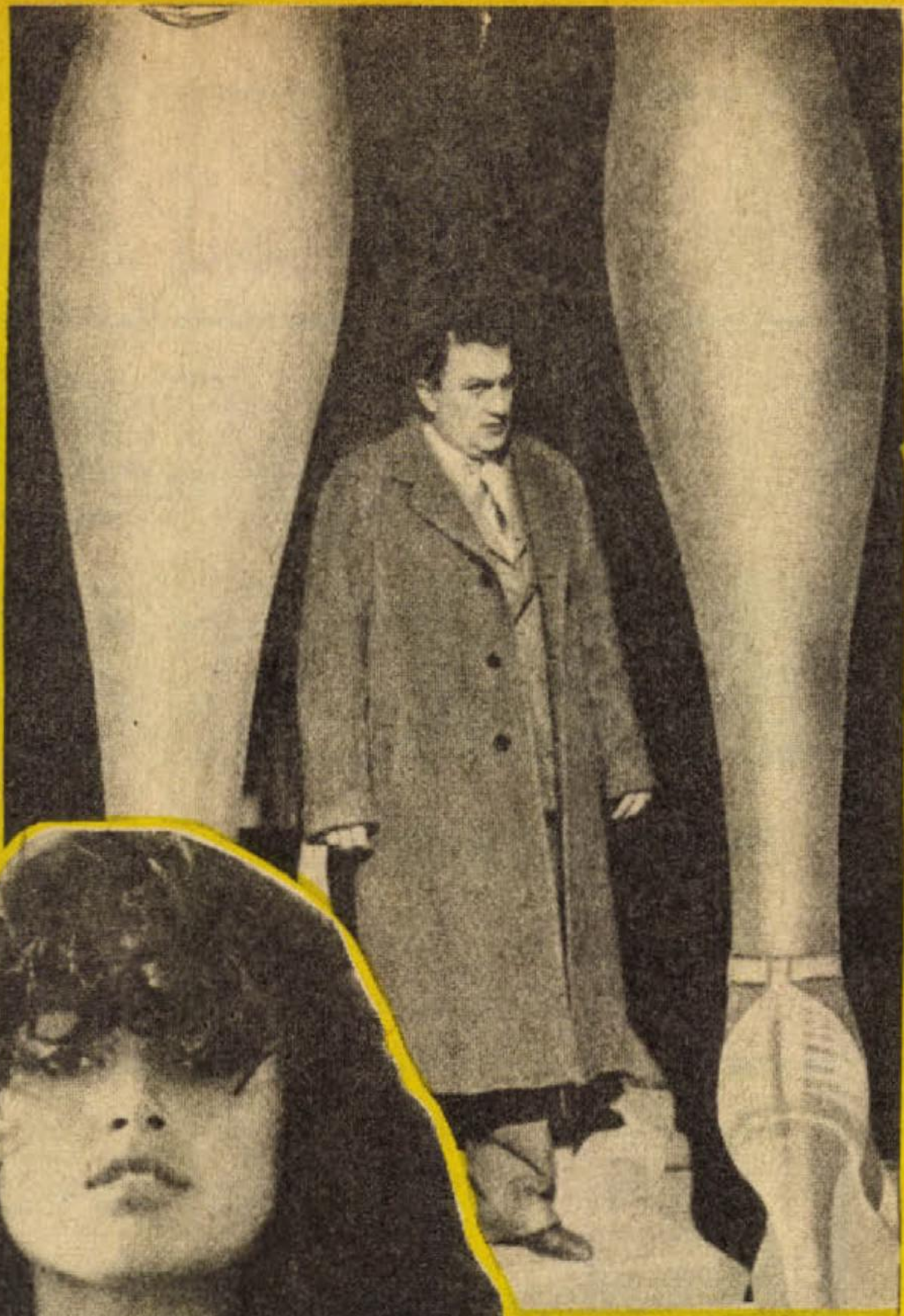
– Minimális az üzemanyag-fogyasztása, és a legkisebb parkolóhelyen is elfér...

HÍRSZOLGÁLATA

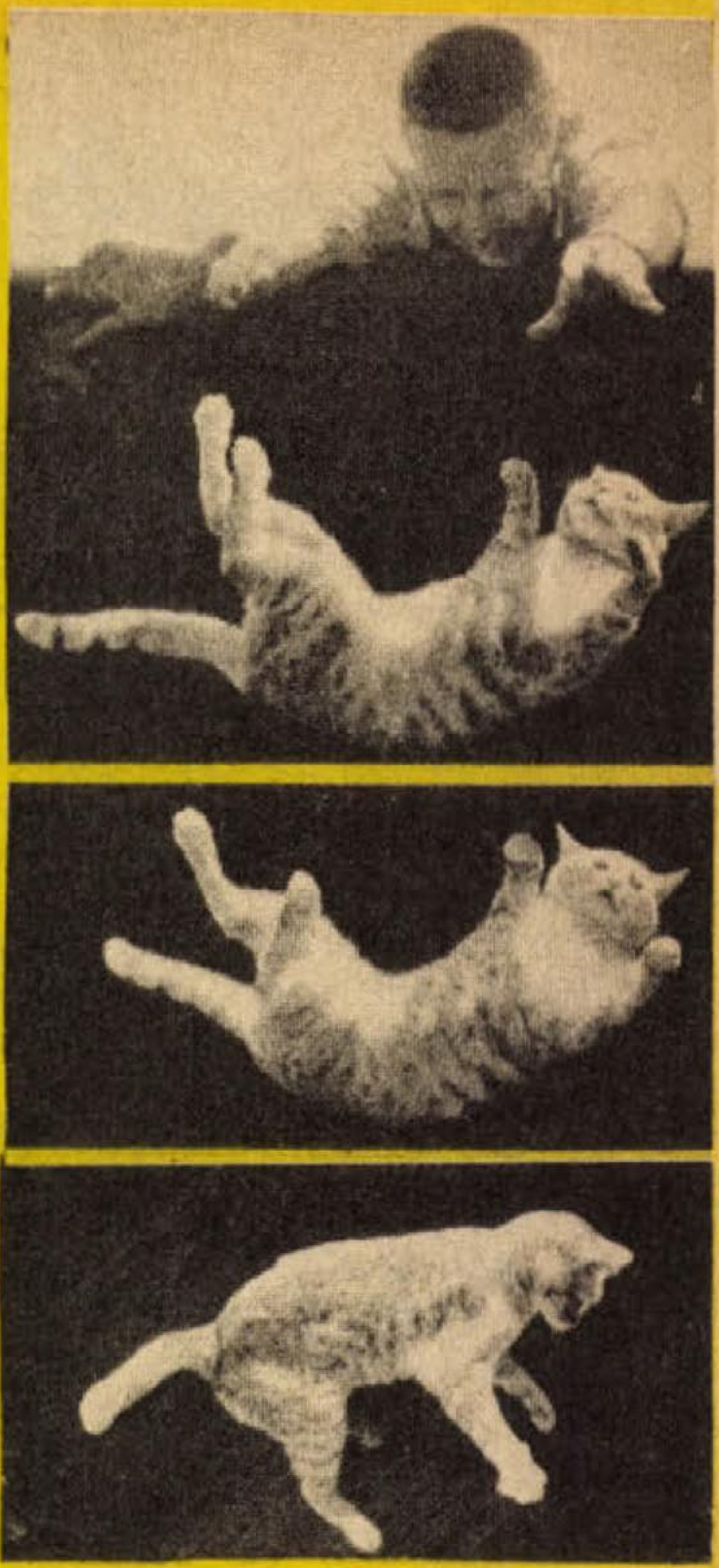
Ollózta: Fülöp György

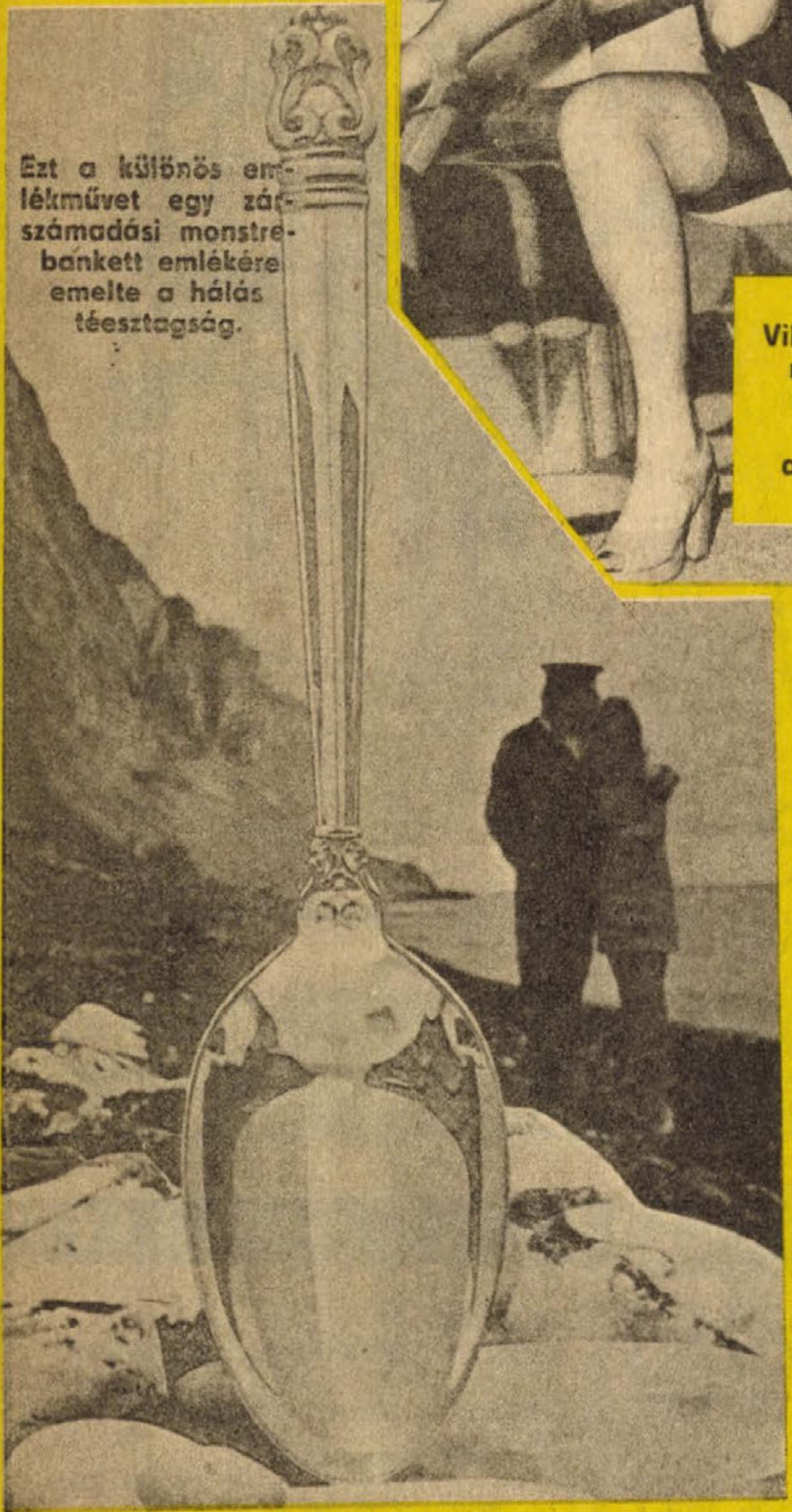
Világstatisztika: még mindig első számú szenvedély a dohányzás.

Egyre magasabbak a fiatalok.

Szemléltetéssel egybekötött előadássorozatot tartottak vezetőknek a „Talpraesés művészete" címmel.

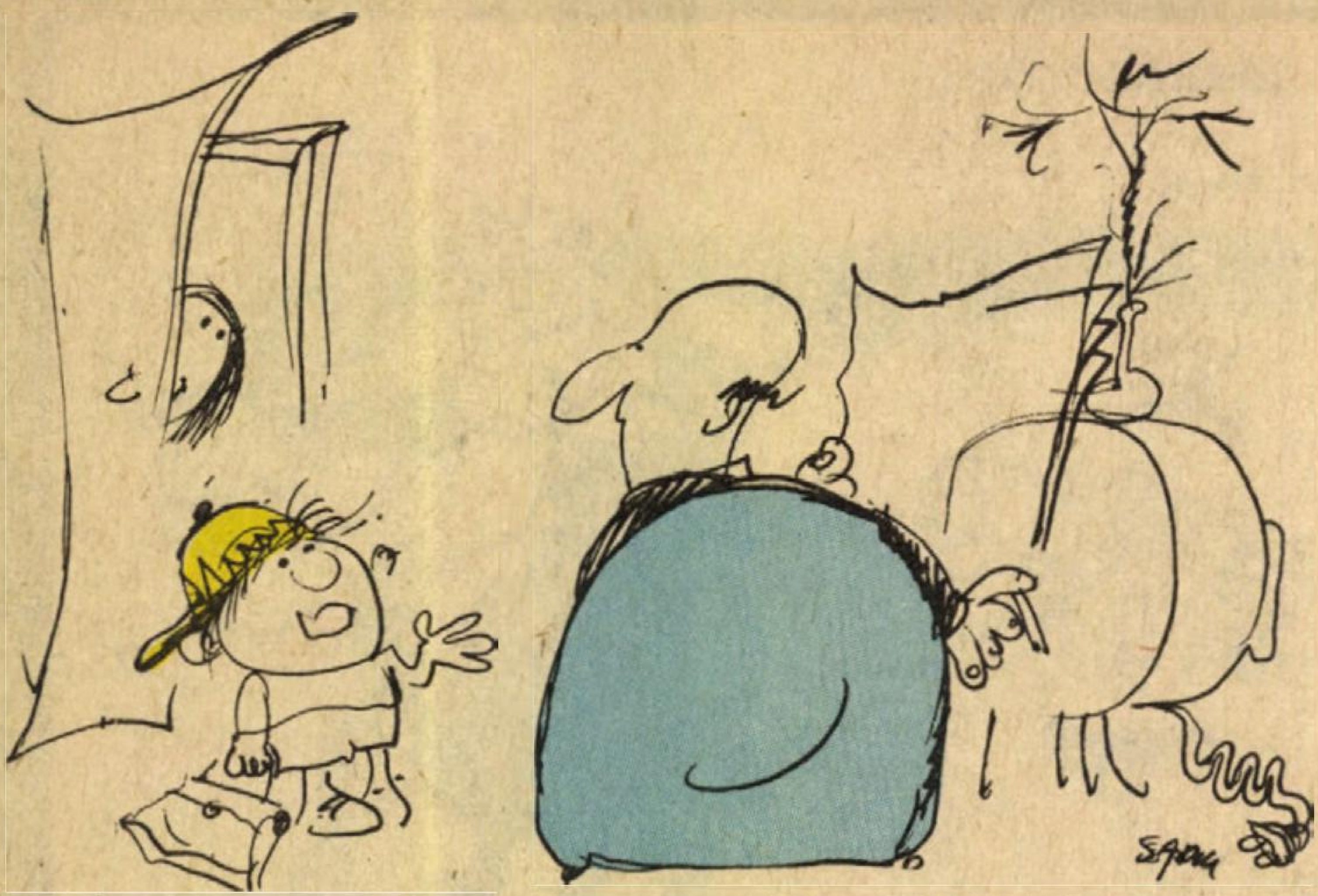
Ezt a különös emlékművet egy zárszámadási monstre-bankett emlékére emelte a hálás téesztagság.

Biztatóan haladnak a leszerelési tárgyalások.

Jó hír: javul a távfűtés a lakótelepeken.

– Javult a kollektív szellem az osztályban. Mindnyájan egyszerre kaptunk egyest!

– Lemegyek vásárolni. Kérem a cipő-, a közért- a konfekció- és a taxitáblázatokat!

ÁTHELYEZETT JELZŐTÁBLÁK

Körforgalom. Megfordulni tilos.

A decemberi (12. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

„Aki elhárítja a dicséretet: azt akarja, hogy kétszer dicsérjék."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Vizi Eszter, 6085 Fülöpszállás, Kurjantópuszta 45.

Kovács Mihály, 6521 Vaskút, Jókai utca 3.

Gábor László, 1081 Bp., Kiss József u. 10.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-49 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Ami lehetetlen

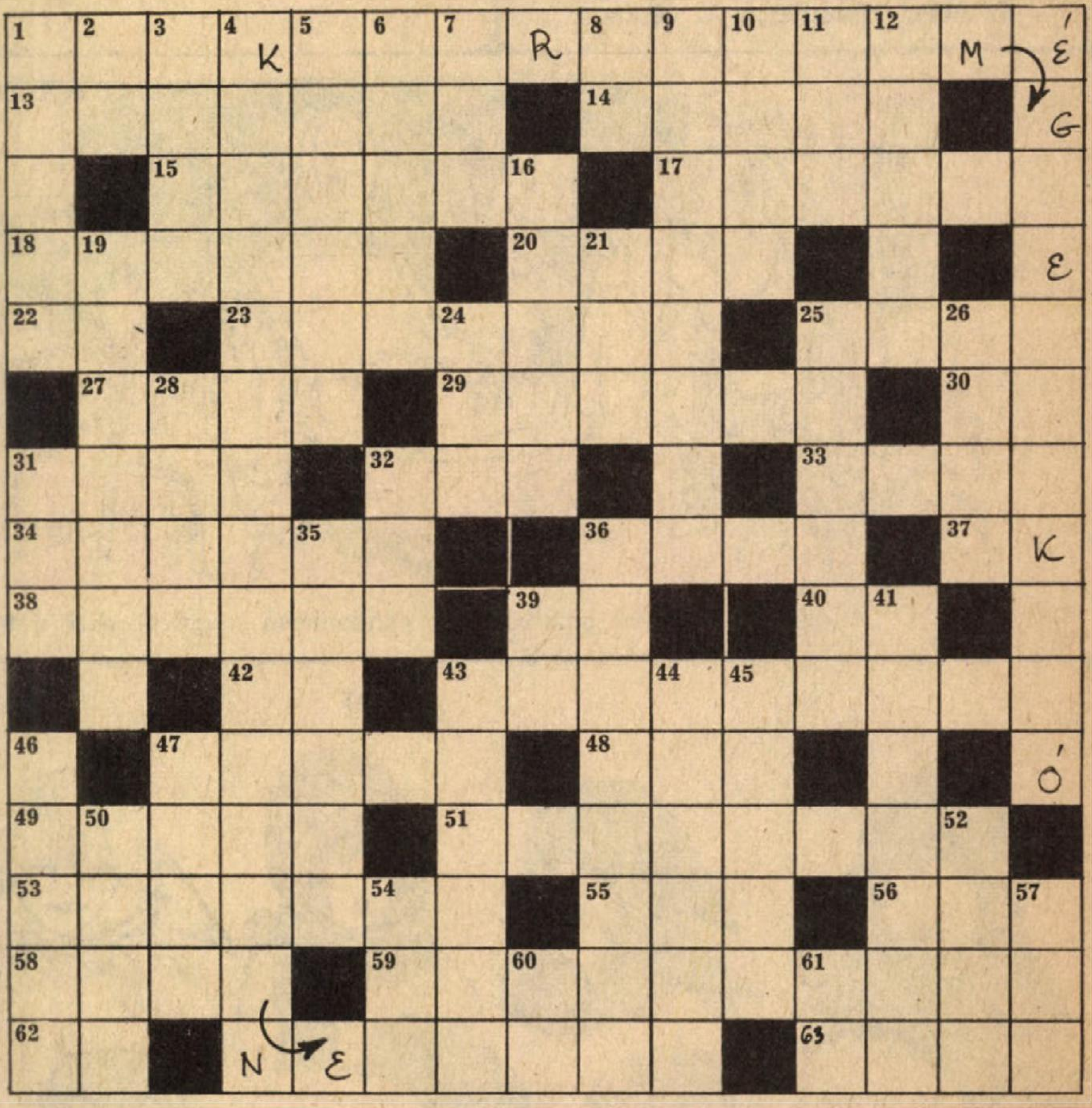
Kapornaival a lélekvándorlásról beszél egy barátja: — Van a világon néhány hely, ahol azt hiszik, hogy állat képében az ember újra a világra jöhet... — Vízszintes 1? — kérdezi Kapornai. Erre a barátja a fejét rázza: — Függőleges 4. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Erdős középhegység Nyugat-Európában
14. Magyar város és több pápa neve
15. Az állatkerti állatápolók dolga
17. Büntetést szab ki rá
18. A gyűlést berekesztő rövid beszéd
20. Dunántúli megye
22. Vigyáz valamire
23. Kemény Zsigmond regényének címe
25. Az Operaház Kossuth-díjas főrendezője volt (Gusztáv)
27. Helyeslést, egyetértést jelent
29. Egy kis női terefere
30. Személyes névmás
31. Madárra jellemző testrész
32. Kárára van
33. Nem sovány alakú
34. Nagytestű futómadár
36. Műsorral látja el a mozikat (betűszó)
37. O. E.
38. Szorgalmas, munkaszerető
39. Építőanyag
40. Helyrag
42. Y. R.
43. „A közepibe trafál"
47. Nyers gyapotból készült puha anyag
48. Összekevert sör (?)
49. Olasz város
51. Egy helyben vesztegel
53. Többnyire havonta megjelenő képes kiadvány
55. Ősmagyar vezér (másként: Lehel)
56. Háziszárnyas — az utolsó betűje nélkül
58. Lop
59. Római császár (i. u. 270—275)
62. A ruténium vegyjele
63. Szarvasmarha hímje

FÜGGŐLEGES

1. A csónakázás egyik kelléke
2. Z. O.
3. Magyar város
5. Idény
6. Csehszlovák traktortípus
7. Földművelőeszköz (fölösleges ékezettel)
8. Helyrag
9. A garatot a gyomorral köti össze
10. Város a Szovjetunióban
11. ... a világát
12. Dél-afrikai tartomány, de brazil város is
16. Magas, csupasz szikla
19. Börtön — régies szóval
21. ... Kaleh
24. D. T. R.
25. Szellemi tekintetben gyenge
26. A négyzet két ellentétes szögét köti össze
28. Revüben táncol
31. A csehszlovák „MÁV"
32. Szakképzett iparos
35. Meghódította és elpusztította a mexikói azték birodalmát
36. Szükségtelen többlet
39. Kicsinyítőképző
41. Létrehozni valamit (főleg a művészetben)
43. Emlékezetes amerikai cirkusz
44. Fényes összejövetel
45. Tömegközlekedési eszköz
46. Ami megmosolyogtat
47. Spanyol kikötőváros
50. Hosszú nyakú madár
52. Folytonossági hiány
54. „Én vagyok" — angolul
57. Nagyhatalom
60. R. E.
61. A 40 vízsz. fordítottja

FÉRFI ÉS NŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Annál jobban szeretjük a nőket, minél idegenebbek tőlünk.

200—200 forintot nyert:

Réti Éva, 2510 Dorog, III-as utca 15.

Gregor Győzőné, 1196 Budapest, Árpád utca 55.

Csörgő Gyuláné, 8164 Balatonfőkajár, Szabó Dezső u. 1.

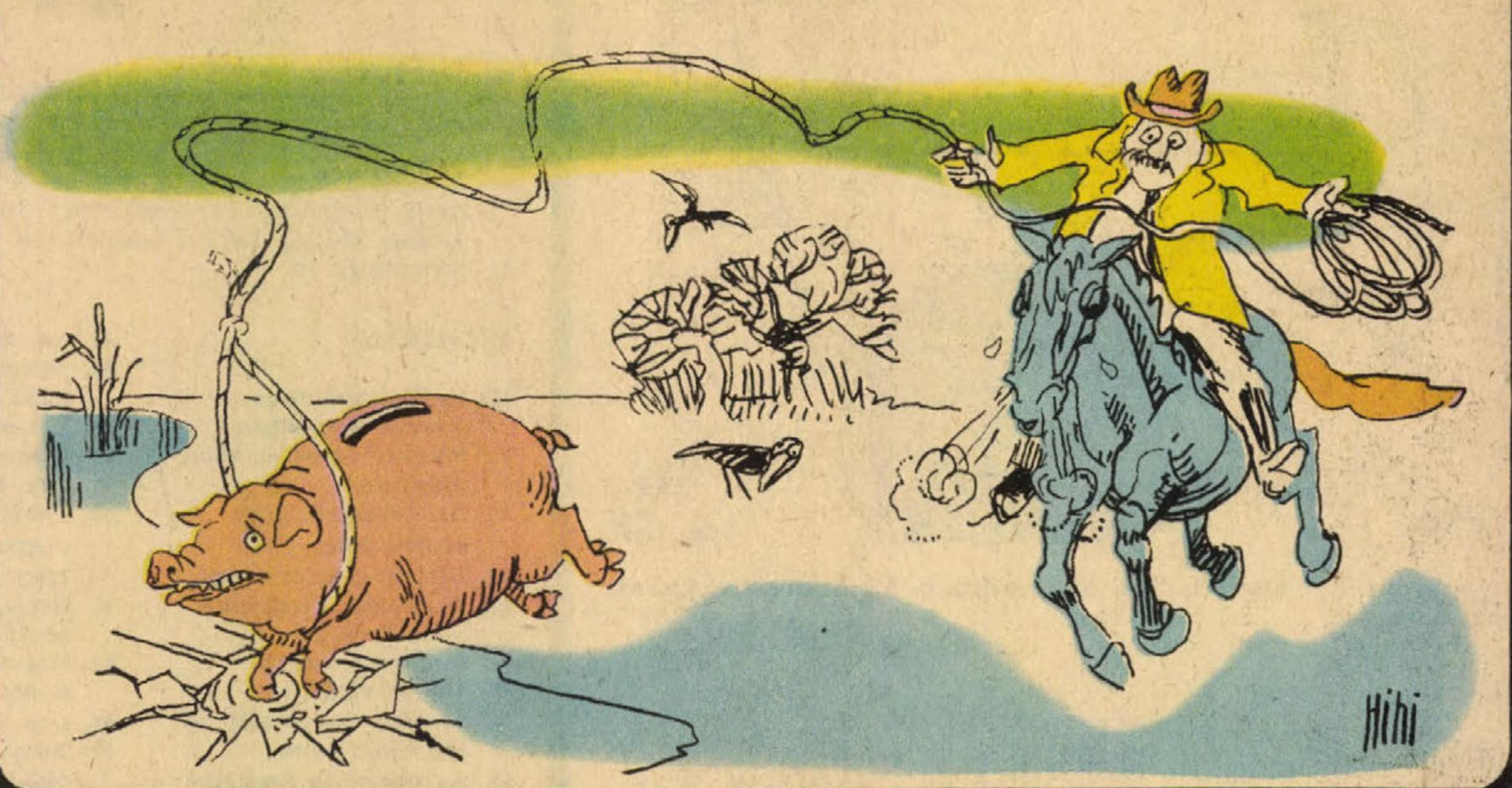
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

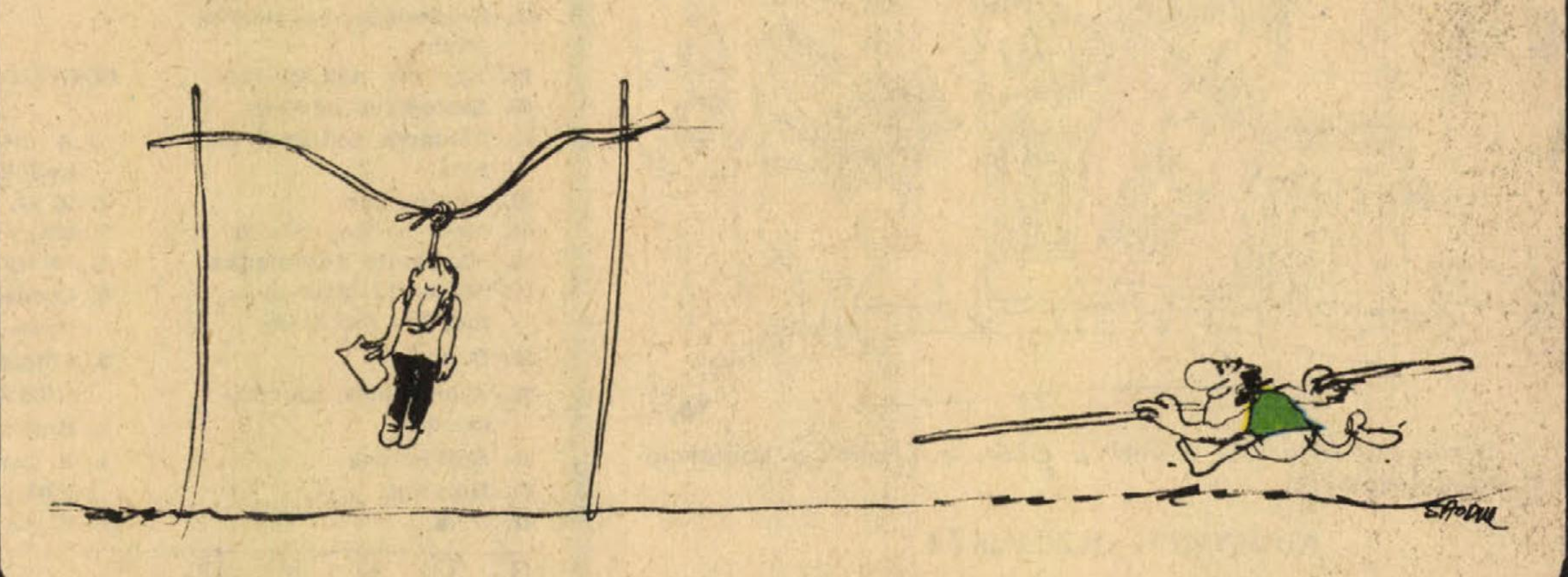

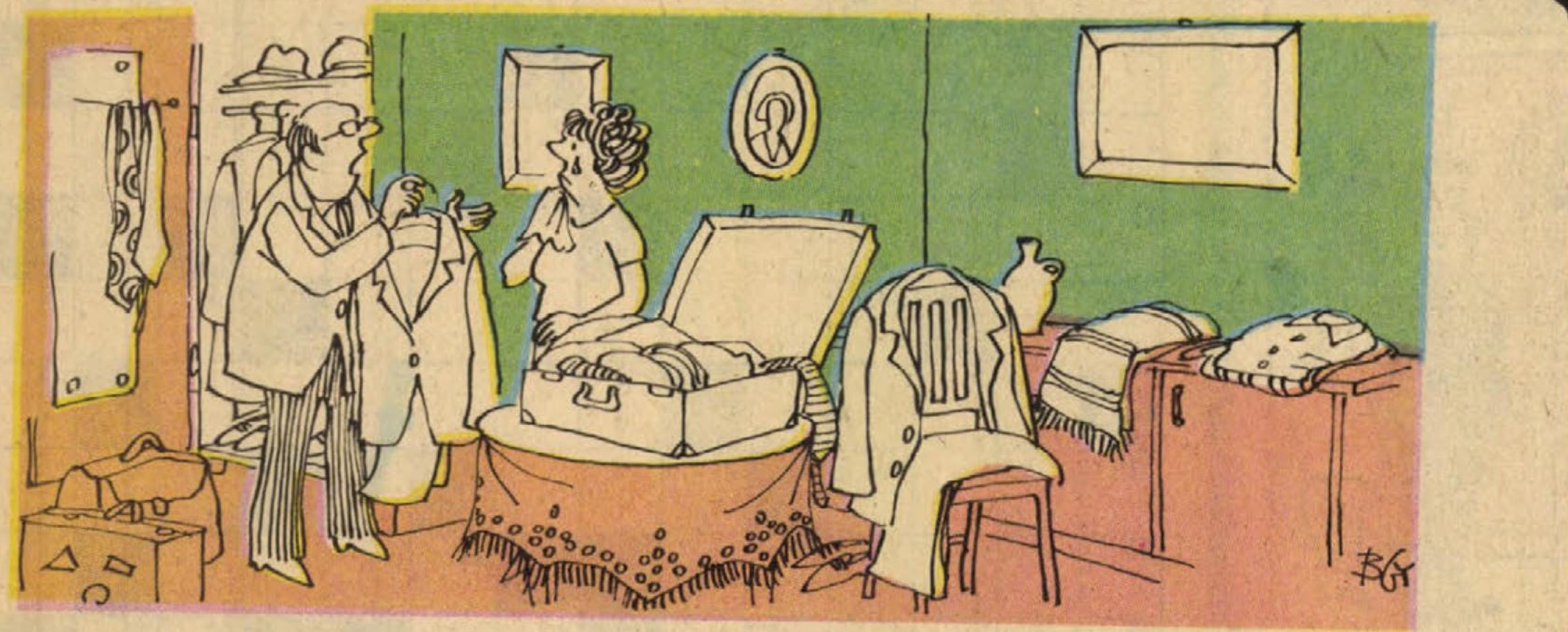
– És akkor elvesztettem a vésőmet!

SZERENCSELOVAG

MÁZLISTA RÚDUGRÓ

– Én nem vagyok politikus, aki mindenhová magával viszi a feleségét!

DIVAT

– De nekem tényleg homloküreg-gyulladásom van!

VITA A KENYÉR MINŐSÉGÉRŐL

Új fejlemény.